

BURGEMEESTER

DUPON

BURGEMEESTER

DUPON

Uitgeverij Apriotief bvba
Revinzestraat 87
8820 Torhout
www.apriotief.be

Druk: Debeer Printing (Captains of Printing nv) - Torhout

ISBN-NUMMER: 9789081820424
EAN: 9789081820424

Copyright © Patrick Demarest
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaandelijke toestemming van Patrick Demarest,
Revinzestraat 87, B-8820 Torhout.

Inhoud

Voorwoord	8	Feest naar aanleiding van de ambtstermijn als burgemeester van Ichtegem, Eernegem en Bekegem	73
Een positief blij boek!	8	Daniël Lauwyck: “Een gedreven en bezige bij”	88
Wie was Prosper Dupon ?	10	Ronny Devogelaere: “Altijd in voor een praatje”	90
Politieke loopbaan	16	Jeannine Slos: “Noem mij maar Pros 1”	91
Marie Thérèse Di Meo: “Onvergetelijke herinnering”	17	Noël Simpelaere: “Veel gedaan voor ons”	91
Dick D’Hoore: “Burgemeester Dupon, <i>papier</i> ”	18	Moniek Inghelbrecht: “Waarom jongeren aankloppen bij de burgemeester...”	92
An American Boy’s impressions of Prosper Dupon	20	Sociaal leven in beeld	95
Politiek	21	Daniël Boucquez: “Hij bleef altijd zijn bescheiden zelf”	163
Norbert De Cuyper: “Prosper Dupon mijn eerste burgemeester als Wijnendalenaar”	26	Wilfried Declerck: “Een populaire en verdienstelijke burgemeester”	164
Feestelijke intrede van burgemeester Prosper Dupon 1971	29	Irénée Duriez: “Kop van Prosper maken, was mijn eerste opdracht”	166
André Pollet: “Hij kon mensen overtuigen”	68	Robert Jonckheere: “Er ontging hem niets”	168
Charles Feys: “Inzet voor verenigingen”	69	Michel Missiaen: “Met raad en daad”	168
André Catrysse : “Herinneringen aan een vriend”	69	Afscheidsrede Begraffenis	170
Flavie Boucquez: “Ereburgemeester in de hemel”	70	Burgemeester Karl Bonny: “Zorg voor onze gemeente”	176
Charles Deconinck: “Aangename mens om mee om te gaan”	70	Met dank aan	178
Arlette Seynaeve: “Vriend des huizes”	72		

EEN POSITIEF BLIJ BOEK !

“Dat moest het zeker zijn. “Hoe kwam je erbij om een boek te maken, fantastisch!” Dat was de reactie van velen. Zoveel foto's had mijn vader, voor meerdere boeken. Ik dacht waarom geen boek maken als laatste burgemeester van Ichtegem, Wijnendale en eerste burgemeester van Ichtegem - Eernegem - Bekegem. Zoveel herinneringen die misschien verloren zouden gaan.

Mijn vader was graag burgemeester, of liever burgerdiener zoals hij zelf zei, wat ook te zien is op de foto's. Hij heeft veel vreugde gekend in die periode maar ook verdriet. Afscheid moeten nemen van velen, bewoners van de gemeente, gemeentebedienden. Hij ging trouwens naar al de begrafenis. Overal was hij erbij, hij ging in, als hij kon, op al de uitnodigingen van om het even wie. Soms het aperitief in de ene plaats, het voorgerecht op een ander, hoofdschotel weer ergens anders en dan als slot nog het dessert met soms ertussen nog andere verplichtingen.

Hij was een fervent kaartspeler en was lid van al de kaartclubs. Hij ontving heel veel mensen in het gemeentehuis en was er ook heel veel aanwezig maar er was nog een niet officieel gemeentehuis, bij hem thuis. Soms tot heel laat kwamen de mensen met vragen. Het deed hem pijn van zaken beschuldigd te worden waar hij niets kon aan doen maar hij hield alles voor zichzelf. ‘Hoge bomen vangen veel wind’ was zijn spreuk.

Zwijgen, moet je, dat heeft hij zo dikwijls gezegd tegen ons. Daardoor wist ik ook bijna niets over zijn burgemeester zijn, maar hoorde ik nu veel van de mensen die vertelden over hem. Hij was een optimist en doorzetter. Toen ik hem eens zei: je zou een boek moeten schrijven met alles wat jij weet, was zijn antwoord: dat is allemaal niet nodig.

Vroeger rookte hij pijp en als kind vroeg ik hem eens waarom hij een mooie pijp nooit gebruikte. Hij antwoordde: als ik eens burgemeester ben. Als vader was hij heel streng maar zo liefdevol. Hij stond er vooral op dat we eerlijk moesten zijn. Hij maakte ook fouten, wie niet. ‘De perfecte zitten hierboven’ zei hij dan en wees met zijn vinger naar boven. Maar hij was een zeer gelovig man. Hij hield aan zijn wekelijkse eucharistieviering, zijn avondgebed voor het slapengaan en wij kregen altijd een kruisje. Ik ben zo opgevoed zei hij.

Hij was zo trots op zijn gemeente en zo gelukkig met nieuwe verwezenlijkingen. Ploegwerk was belangrijk en geen ruzie maken.

Hij hield ook heel veel van zijn familie en samen met mijn moeder bedacht hij van alles om samen te kunnen zijn. Een echte dierenvriend was hij. Voor hij naar het gemeentehuis vertrok, voederde hij eerst de dieren en bezocht vooral zijn duiven. Wat had hij bewondering voor de natuur!

Hij was ook heel zuinig en had het moeilijk met verkwisten. Typisch voor mensen die de oorlog meemaakten zegt men dan.

Een harde werker en hij heeft ons ook leren werken. Zo was hij ook trots op zijn firma en later genoot hij van de voortzetting ervan. Niet zweven, voetjes op de grond was zijn uitspraak. Dit alles zou niet mogelijk geweest zijn zonder de steun van mijn moeder, zijn motor. Wat was hij blij met zijn stemmenaantal in 1977: de meeste voorkeurstemmen. Opnieuw hetzelfde in 1982 de hoogste score maar...

(Mijn vader, Jeannine)

Prosper, Jeannine, Louise en Roger (†).

WIE WAS PROSPER DUPON ?

"Ik ben een lchtegemaal tot in het merg van mijn benen" zei hij eens in een interview. Zijn vader vertrok voor de eerste maal naar de VS in 1902 met het schip de Zeeland. Hij volgde zijn broer die al vertrokken was. Eerst Moline en na drie maanden Chicago. In 1903 keerde hij terug naar Ichtegem. Volgende stop was Zuid-Afrika naar de diamantmijnen maar door grote overstromingen in Bloemfontein waar alles vernietigd was, keerde hij terug naar Ichtegem in 1904. Opnieuw naar de VS in 1905 met de Cedric en amper zestien maanden na zijn vertrek volgde zijn verloofde Pharailde Verhelle met de Zeeland. Zij huwden in Chicago en Hilaire werd geboren in 1906. Pharailde kwam in 1908 terug naar Ichtegem. In 1909 vertrok zij opnieuw naar de VS met de Lustania via Liverpool. In 1910 werd Edmond Jr geboren en in 1911 Elizabeth.

Huwelijk in de 'Heilige Familie' kerk in Chicago van de ouders van Prosper op 14 oktober 1905.

1914 Sillerbeth Hall. Hawick, Scotland.

Pharailde kon niet aarden in de VS en het koppel keerde in 1912 terug naar Ichtegem en bouwde een huis in de Engelstraat waar in 1913 Prosper op de wereld kwam. Toen hij één jaar was brak de oorlog uit en moeder vluchtte met de drie jongste kinderen naar Schotland. Zij verbleven er in een kasteel in Harwick met nog 40 andere Belgische vluchtelingen. De oudste bleef bij zijn vader in Ichtegem in de Engelstraat. Na de oorlog, in 1919, keerden zij terug maar Edmond wilde geld verdienen voor zijn gezin, zag dat hier niet zitten en vertrok opnieuw naar de VS in 1922, voor goed.

Bij zijn vertrek zei hij nog: als jullie goesting hebben mogen jullie altijd afkomen. Wat ook gebeurde, Hilaire volgde in 1924 en Edmond in 1930. Moeder bleef hier met de twee jongsten en zou haar man nooit meer terugzien. Hij stuurde wel geld op en zo konden de kinderen allemaal studeren.

Pharailde verkocht tickets om naar de VS te emigreren en moest zo dikwijls de verplaatsing naar Antwerpen maken. Zij maakte ook hoeden. Prosper was drie jaren alleen met zijn moeder.

gemeenteschool lagere graad met mr. Tyaert. Er staan drie burgemeesters op de foto: J. Demersseman (1ste rij, 2de), A. Verschuere (3de rij, 11de) en Prosper Dupon (3de rij, 3de).

Hij studeerde aan het Sint-Leo college in Brugge, de lessen waren in het Frans en zelf moest hij ook Frans praten. Hij leerde er alles over Guido Gezelle. Hij kwam slechts drie maal per jaar naar huis. In die tijd begon hij ook postzegels te verzamelen. Toen zijn zus Elizabeth huwde met Julien Baeckelandt uit Koekelare en zij een winkel startten in Gent, verhuisden moeder Pharailde en Prosper mee. Prosper volgde nog Handelsschool in Gent om dan te starten als verkoper van ijsbiscuits in Brussel.

Zo leerde hij zijn vrouw kennen als dochter van de ijskoekjesfabriek. "Je moet de moeder minnen om de dochter te winnen", zei hij wat ook gebeurde en na tien maanden huwden zij in 1935. Tien maanden later, in 1936, werd Roger geboren. Moeder Pharailde stierf in 1936 op 53-jarige leeftijd, en zus Elizabeth vertrok ook naar de VS, zo bleef Prosper alleen achter. Hij nam de fabriek over van zijn schoonvader Di Meo om dan definitief in lchtegem te gaan wonen in een ander huis in de Engelstraat dat zijn vader ook had laten bouwen.

1931: Sint-Leo college Brugge.

De oorlog brak uit en Prosper stichtte het Onafhankelijkheidsfront. Samen met zijn vrouw ging hij in het verzet en met Joseph Becue uit Eernegem vergaderden ze in het geheim onder een afdak van een klein huisje in Eernegem langs de Stationsstraat. Zijn taak was werkweigeraars die ondergedoken zaten, ontspanning te bezorgen. Dat deed hij via zijn elektriciteitswinkel, een dekmantel, die hij thuis had in de Engelstraat. Zo kon hij hen een radio bezorgen, werd hij niet opgeëist door de Duitsers en konden zij alle instructies volgen vanuit Engeland.

Geboortehuis in de Engelstraat.

Na de oorlog werd Jeannine geboren in 1946, 10 jaar na haar broer. In 1947 overleed vader Edmond Dupon en Prosper ging naar de VS per boot: 12 dagen heen en 12 dagen terug. Dit was ook zijn enige grote reis, liefst was hij thuis in zijn lchtegem waar hij geen afscheid meer wilde van nemen. Als er eens een vliegtuig bestaat met grote wielen tot op de grond zei hij, zal ik eens meegaan! Toen belandde hij in de politiek en groeide zijn bedrijf.

Hij heeft in zijn leven veel afscheid moeten nemen, vroeg moeder verloren, vader, zoon verloren, een kleinkind, twee achterkleinkinderen en nog familie. Maar het grote verlies was de dood van zijn vrouw Louise waarmee hij 64 jaren getrouwd was en dat afscheid was er teveel aan. De sterke man was gebroken en zes maanden later is hij van ons heen gegaan op Valentijn 14 februari 2000.

(Jeannine)

Prosper met zijn broers Hilaire en Edmond en zijn zus Elisabeth.

POLITIEKE LOOPBAAN

1952: gestart als politicus en 18 jaren lid COO (OCMW).

1958: gemeenteraadslid tot 1970.

1970: burgemeester (CVP) van Ichtegem.

1976: burgemeester (CVP) met de meeste voorkeurstemmen,
van Ichtegem - Eernegem - Bekegem.

1971: provincieraadslid (CVP) met de meeste voorkeurstemmen.

1982: verkozen met de hoogste score (CVP) maar andere coalitie.

1983: 31 maart ontslag.

1983 tot 1986 voorzitter CVP.

Op 12 oktober 1983 verscheen in het staatsblad: Bij koninklijk besluit d.d.
26 september 1983 wordt de heer Dupon Prosper gemachtigd de titel van
ereburgemeester van de gemeente Ichtegem te voeren.

Huwelijksfoto Prosper en Louise.

Marie Thérèse Di Meo: “Onvergetelijke herinnering”

Ik herinner me mijn kindertijd,
na het overlijden van mijn papa,
hoe ik alle vakanties doorbracht bij mijn peter en meter,
zij die ons heel veel geholpen hebben.
Mijn peter, Prosper Dupon was een goede en
brave man, werker en intelligent.
Zoals u weet fabriceerde hij ijskoekjes die nu
nog altijd bestaan.
Mijn peter had kippen, konijnen enz...
en ik mocht hem altijd vergezellen om hen te voederen.
Het enige dat ik niet mocht, was hem vergezellen naar
zijn duiven. Daar was het verboden terrein.
De zondag, de dag van het lossen van de duiven,
bleef hij de hele tijd buiten, hij at zelfs buiten om hen
te zien vallen.
Voor mij waren het mooie en goede vakanties.
Door beiden ben ik altijd heel geliefd geweest.
De jaren zijn vervlogen, zij zijn gestorven maar
ik heb er een onvergetelijke herinnering aan bewaard.

Met liefde en respect voor mijn peter en meter.

DI MEO Marie-Thérèse

Dick D'Hoore: “Burgemeester Dupon, *papie*”

“Onze kinderjaren lang hebben wij een grootvader gekend die ook en vooral burgervader was. *Papie* was er altijd voor ons maar ook altijd ter beschikking van de mensen die op hem beroep deden.

Mijn eerste herinneringen gaan terug naar de fantastische inhuldigingsstoet die door het verenigingsleven van Ichtegem werd georganiseerd. Deze werd gevolgd door een receptie op het dan nieuwe gemeentehuis. Hier had *papie* zijn eigen mooie bureau waar wij als kleinkinderen altijd welkom waren. Als kind bleef je daar niet bij stilstaan maar pas veel later besef je hoe bijzonder die tijd wel was. Ontelbare keren zijn wij mee geweest naar de verschillende gemeentehuizen waar *papie* dan zittingen hield.

Ook bij hem thuis had hij zijn bureau waar dan op elk ogenblik van de dag of week mensen op bezoek kwamen die op een of andere manier de hulp van de burgemeester nodig hadden. Altijd stond de deur bij mijn grootouders open om, wie het nodig had, te helpen ongeacht je rang of stand! Geen enkele activiteit werd in de gemeente georganiseerd zonder een lang of kort bezoekje van de burgemeester. Velen zijn hem daar voor dankbaar geweest en gebleven en zelfs nu nog word ik er regelmatig over aangesproken hoe goed burgemeester Dupon wel was geweest. Dit kon trouwens ook worden gezien aan de voorkeurstemmen die hij behaalde.

Naast het al drukke beroepsleven als koekjesfabrikant ook nog de taak van burgemeester op zich nemen, moet niet eenvoudig zijn geweest.

Niettemin was er dan zelfs nog tijd om mij op geregelde tijdstippen naar mijn voetbaltrainingen in Brugge te brengen. Altijd stond onze privéchauffeur klaar. Als grootvader en als zakenman was *papie* een groot voorbeeld voor mij en nog dagelijks word ik op mijn bureel nauwlettend in de gaten gehouden door een bronzen beeld van burgemeester Dupon.

Natuurlijk was dit alles enkel mogelijk door de onvoorwaardelijke steun van zijn vrouw. *Mamie* zorgde voor het warme nest waar de hele familie altijd welkom was. Niks was voor hen beiden belangrijker dan een gelukkige familie rond hen. Dit heeft zeker veel bijgedragen aan onze zorgeloze jeugd.

Een statige eerlijke burgemeester en een super lieve intelligente grootvader.

Zo blijf ik je herinneren!”

(Dick)

Burgemeesterssjerp van papier.

An American Boy's impressions of Prosper Dupon

My very first impressions of my grandmother's brother, whom we called Uncle Prosper, was of wiry strength, sarcastic humor and quick reactions. He picked us up from the airport (Zaventem) in the summer of 1972 and his English was unhesitant. A thin man with large hands, he seemed to me both fearless and tireless.

One of our first things in his home was to sit down to a meal. I remember distinctly him asking me whether I preferred pigeon or rabbit for 'dinner' (the noontime meal). After we all gave our preferences he moved swiftly out the back door and throttled a half- dozen birds and one chicken. For a city-raised boy used to the neutral supermarkets of America, such a direct connection between the farm and the dinner table was eye-opening.

Later, as we gathered in his living room around the TV, I was struck by the similarities. Uncle Prosper flipped between languages the same way we flipped between channels. For some reason I found that fascinating.

On nearly every subject Uncle Prosper had an opinion. Well-informed and well-read, he appeared in many ways to embody the concept of gentleman farmer. Of course, since he also ran a successful business and served as Burgemeester, he was even more than that.

Curiously, although he hated America for taking away his sister, brothers and father, he embodied many of the sort of characteristics that we Americans espouse and admire. He was an entrepreneur, a self- made man, self- reliant and with a belief in hard word. Uncle Prosper even found time to dig up his family history back to 1780 – a hobby more common among descendants of immigrants searching for our roots.

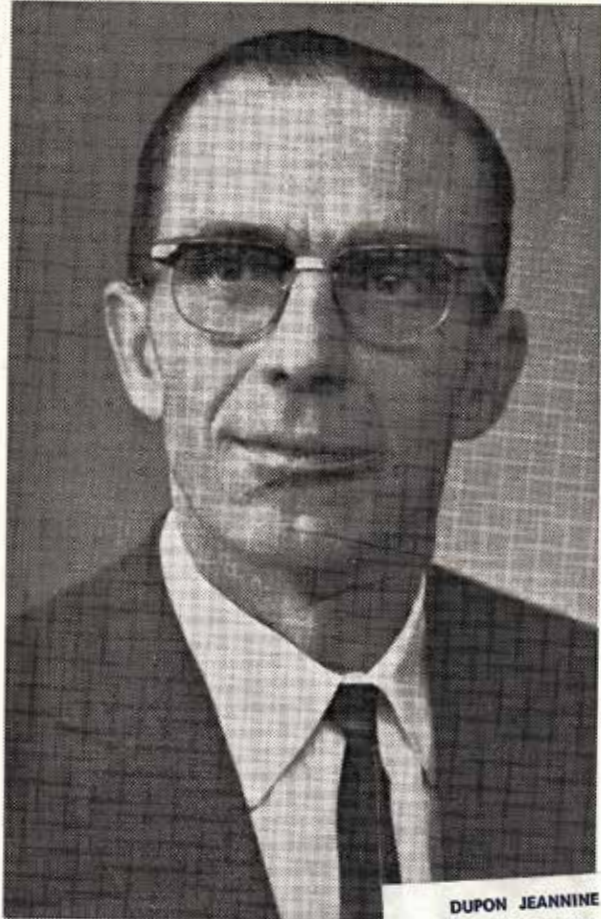
Although these were the impressions of a 10 year old boy in 1972, they were not modified by my experience as a 20year old college kid adrift for the summer in 1982. I saw the same undiminished energy coupled with energetic self-confidence. It was comforting to see the consistency in character in a world that was forever changing.

My life took a different trajectory for many years after that. As a result I never saw Uncle Prosper again. He would be 100 years if he was still living. And I have no doubt that if he was still around, he would display that same energy and purposefulness that impressed me more than 40 years ago.

*(David Baeckelandt: kleinzoon van Elisabeth Dupon, zus van Prosper.
President Gazette van Detroit.)*

Politiek

Burgemeester DUPON

DUPON JEANNINE
Engelstraat, 105
8270 ICHTEGEM
Tel. (051) 58 89 12

Provincie

5^e plaats lijst C.V.P.

(Groene stembrief)

Verkiezingsblad - Parlementsverkiezingen 17 april 1977
Verantw. Uitg. Pr. Dupon, Engelstraat, 105, Ichtegem

*Schepencollege 1972 bovenaan: Robert Weyne, Hilda Christiaen, Charles Feys;
onderaan: Frans Tanghe, Morits Moeyaert, Prosper Dupon en Gilbert Vervaele.*

*Schepencollege 1977: F. Tanghe, M. Inghelbrecht, Ch. Feys, P. Dupon,
L. Degoe, A. Oosterlynck en secretaris De Poortere.*

Met minister Frank Swaelen.

Eernegem: gemeenteraad.

Eernegem 1982: na 6 jaar voor een laatste maal samen.

Beste Mensen,

2-10-82.

In 1976 was ik 6 jaar burgemeester.

Bij de gemeenteraads-verkiezingen van 11 Oktober 1976 kreeg ik van U op de C.V.P. lijst 1651 naamstemmen. Dat was zeer veel. Nogmaals dank. De C.V.P. behaalde dan 9 zetels door Uw vertrouwen.

Nu, in 1982 ben ik 12 jaar burgemeester en lijsttrekker op de C.V.P. lijst onder nummer 10. In al die jaren hebben we elkaar toch wat leren kennen.

"honder inzicht van persoon, zonder winstbejag en zonder hoogmoed", heb ik geprobeerd, 12 jaar lang: en de Gemeente, en iedereen goed te dienen.

Met gerust gemoed en vol vertrouwen in U ben ik weer bereid Uw aller burgemeester te worden, en opnieuw voor zes jaar.

Doch daarover beslist U, Beste Mensen op 10 Oktober aanstaande.

De 23 kandidaten van de C.V.P. lijst nummer 10 staan paraat voor Uw welkijn en van de ganse Gemeente. Geef hen Uw vertrouwen. Ik dank U allen.

Getekend: DUPON Prosper - burgemeester

Verkiezingsblad - Gemeenteraadsverkiezing 10-10-1982
Verantw. uitg. Pr. Dupon, Engelstraat, Ichtegem

Norbert De Cuyper:

“Prosper Dupon mijn eerste burgemeester als Wijnendalenaar”

Op 1 september 1973 zette ik schoorvoetend mijn eerste pasjes op Wijnendaalse bodem. Ik werd Ichtegemnaar, mijn eerste burgemeester was dus Prosper Dupon. Wijnendale werd toen bestuurd door drie gemeenten: het grootste gedeelte waaronder de dorpskern behoorde bij Ichtegem, een kleiner gedeelte o.a. de Statiewijk was Torhout's grondgebied en de Sparappelwijk werd bestuurd door Aatrijke.

Was het een voorgevoel of een toeval, ik weet het niet, maar mijn eerste contact met Wijnendale was op 29 augustus van het gezegende jaar 1971. Ik kon toen in de verste verte niet vermoeden dat ik ooit Wijnendalenaar zou worden, maar ik had gehoord van een praalstoet ingericht naar aanleiding van de plechtige inhuldiging van de nieuwe burgemeester, een zekere Prosper Dupon. Het was een prachtig folkloristisch gebeuren.

Vrijwel alle verenigingen van Ichtegem en dus ook Wijnendale-Ichtegem wedijverden om de mooiste wagen. Zowel vinkeniers, biljartverenigingen, kaarterclubs, als historische wagens en groepen, schreden door het Wijnendaalse dorp. Ik stond tussen de dichte menigte en het greep mij aan.

Op het einde van de stoet in een open wagen wuifde de nieuwe burgemeester de mensen toe. Het was de eerste maal dat ik Prosper Dupon zag. De burgemeester, getooid met het driekleuren lint, in zwart kostuum, kraakwit hemd, grijze das, met bril, de haren netjes langs het hoofd gekamd. Het werd later mijn burgemeester, maar toen wist ik dat natuurlijk niet. Eens het kloosterhuis gekocht in Wijnendale werd ik één van zijn medeburgers en als er een of ander document moest gewettigd worden, ontmoette ik hem. Hij was steeds hoffelijk en toegankelijk. Ook naar aanleiding van feestvieringen van Wijnendaalse verenigingen ontmoette ik de burgemeester. Toen kwamen de fusies van 1977.

Zowel Ichtegem als Torhout ijverden om de gunst van de Wijnendalenaren. Er werden zelfs volksraadplegingen gehouden aanvankelijk door het plaatselijk Davidsfonds en later georganiseerd door het Ichtegems gemeentebestuur.

Of het veel heeft uitgehaald en de beslissing van de hogere overheden heeft beïnvloed, betwijfel ik. Doch eens heeft iemand mij toevertrouwd dat de grenscorrectie waarbij een groot deel van ons dorp naar Torhout verhuisde, te maken heeft met het feit dat Wenduine veranderde van arrondissement Brugge naar Oostende. Wenduine werd bij De Haan gevoegd. Een deel van Wijnendale-Ichtegem werd Torhout. Een compensatie voor het arrondissement Brugge door het verlies van Wenduine.

Hoe dan ook, de zaken zijn zoals ze zijn, ik hoop dat de Wijnendalenaren zich thuis voelen in Torhout ook al blijf ik met Ichtegem de beste relaties onderhouden.

Burgemeester Dupon, laatste burgemeester van de niet gefusioneerde gemeente Ichtegem en de eerste burgemeester van de fusiegemeente, heeft op mij altijd een goede indruk achtergelaten. Het is niet aan mij zijn vele realisaties op te noemen, anderen zijn daar beter voor geplaatst, ik wilde op vraag van de familie enkel een sfeerbeeld schetsen.

Toen ereburgemeester Dupon ten grave werd gedragen ben ik naar de uitvaartplechtigheid geweest, ik vond het mijn plicht.

Ik zie nog de lijkstoet met koets en in het zwart uitgedoste paarden.

Toen dacht ik aan “Kerkhofblommen” van Gezelle: *Traagzaam trekt de wagen door de stille strate toen...*

Ik ben dankbaar dat ik ooit burgemeester Dupon mocht leren kennen. Intussen heb ik met zijn familie een hechte band.

(Burgemeester van Torhout)

Feestelijke intrede van burgemeester Prosper Dupon 1971

WEST - VLAANDEREN

EEDAFLEGGING

Art. 61 der gemeentewet, wet van 1 juli 1860.

Ten jare 1900~~éénenzeventig~~.....
de~~achtste maart~~..... te~~9.45~~..... uur
is vóór Ons, **Ridder P. van Outryve d'Ydewalle**
Gouverneur van West-Vlaanderen,
verschenen de Heer**Dupon Prosper**.....
bij**Koninklijk**..... besluit van~~2 maart 1971~~.....
tot burgemeester benoemd van de gemeente**Ichtegem**.....
mits een jaarwedde van~~41.825 fr.~~.....
ten einde in onze handen de eed, voorgeschreven door art. 61 van de
wet van 30 maart 1836 en door de wet van 1 juli 1860, af te leggen.
Gemelde heer**Dupon Prosper**..... heeft de volgende
eed afgelegd :

**« Ik zweer getrouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid
« aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgisch
Volk. »**

Proces-verbaal van de tegenwoordige akte is dubbel opgesteld en de
comparant heeft met ons getekend.

ICHTEGEM, 13 AUGUSTUS 1971.

MEVROUW, MIJNHEER.

HET SCHEPENCOLLEGE EN HET FEESTKOMITEIT HEBBEN DE
EER U UIT TE NODIGEN TOT DE INSTALLATIE VAN DE HEER BUR-
GEMEESTER PROSPER DUPON OP ZONDAG, 29 AUGUSTUS 1971.

- TE 16 UUR : HULDESTOET ;
- TE 17 UUR : RECEPTIE IN DE GEMEENTESCHOOL ;
- TE 18 UUR : LUNCH IN DE FEESTZAAL VAN DE
GEMEENTESCHOOL.

GELIEF MEVROUW, MIJNHEER, BIJGAANDE ANTWOORDKAART
TERUG TE STUREN UITERLIJK TEGEN 22 AUGUSTUS 1971.

NAMENS HET SCHEPENCOLLEGE :

DE GEMEENTESCHREKTERARIS
DE POORTERE L.

DE 1er SCHEPEN
VERVAELE G.

ORDE VAN DE FEESTSTOET

De stoet is gevormd door 34 wagens en 13 groepen.

- 1 - GROEP RUITERS MET STANDAARD
- 2 - DE BURGEMEESTER - DE SCHEPENEN
- 3 - DE NATIONALE STRIJDBOND
(vanaf de Dorpsstraat)
- 4 - MUZIEK "ST.-CECILIA" ICHTEGEM
- 5 - ICHTEGEMSE CHIROMEISJES — JONG EN FRIS !
- 6 - GROEP ICHTEGEM SPORTIEF
EN GEMEENTELIJKE JONGENSSCHOOL
- 7 - K.S.A. ICHTEGEM, OP KAMP IN KABOUTERLAND
- 8 - KATHOLIEK VRIJ ONDERWIJS — KLEUTERS
- 9 - DE KATHOLIEKE LANDELIJKE JEUGD
- 10 - VRIJ ONDERWIJS — JONGENS EN MEISJES
UIT WIJNENDALE
- 11 - PLAATSELIJK OUDERSKOMITE TE WIJNENDALE
- 12 - WIELER- EN TOERISTENKLUB "BLIJF JONG"
- 13 - MAATSCHAPPIJ "DE REIGERZANGERS"
- 14 - SPORTGROEP "DUBIS KRACHTBAL"
- 15 - VOETBALKLUB "V.C. ICHTEGEM"
- 16 - DAMES VOLLEYBAL "IVOK"
- 17 - MUZIEK "SINT-JORIS" KOEKELARE
- 18 - VOETBALKLUB "SPORTING KOOLVELD"
- 19 - PLAATSELIJKE HANDBOOGGILDE "ST.-SEBASTIAAN"
- 20 - SPORT- EN TURNCLUB DAMES "MACESCO"
- 21 - MAATSCHAPPIJ "DE BOOMGAARDVINK"
- 22 - VOLLEYBAL "IVOK" HEREN
- 23 - VOGELKRING "DE GRAUWE GORS"

- 24 - B.S.P. AFDELING ICHTEGEM
- 25 - BOND SOCIALISTISCHE GEPENSIONNEERDEN
- 26 - GROEP "HET VOORUITZIENDE KIND"
- 27 - SOCIALISTISCHE VOORUITZIENDE VROUWEN
- 28 - ICHTEGEMSE HOBBYCLUB EN KUNSTKRING
- 29 - VERBOND DER VOLKSTUINEN
- 30 - BOERENGILDE EN KATH. LANDELIJKE VROUWEN
- 31 - ALG. CHRISTEN WERKERSVERBOND
- 32 - OUDE ICHTEGEMSE VOERTUIGEN
- 33 - MUZIEK : "HOGER OP" AARTRIJKE
- 34 - CHRISTEN BOND DER BEJAARDEN
- 35 - BOND DER GROTE EN JONGE GEZINNEN
- 36 - ALGEMEEN BOERENSYNDIKAAT
- 37 - GEITENBOND "HULP IN NOOD"
- 38 - DE VRIENDEN VAN "DE ENGEL"
- 39 - SPORTVERENIGING "DE REIGERVRIENDEN"
- 40 - ONZE KEIBERG. LIGT HOGE !
- 41 - OOK OP "DE VIJVER"...
- 42 - EN IN "DE MOERDIJKSTRAAT" WORDT GEWROET
- 43 - EERNEGEMSTRAAT..., AAN 'T EINDE VAN DE PAROCHIE
- 44 - DE TRAMSTATIE EN H. VERRIESTSTRAAT, DA'S WADDE !
- 45 - DE "STATIE" STEEKT VOL ROMANTIEK
- 46 - JONGENS- EN MEISJESCHIRO WIJNENDALE
JONG ZIJN IS PLEZANT
- 47 - MUZIEK : "DE VERENIGDE VRIENDEN" HOOGLEDE

Werp dit programma niet weg,
maar gebruik het om onze feeststoet
te volgen.

Wijnendale start van de feeststoet.

Ontvangst senator Piers.

Op de dag van de installatie en de feeststoet stapte de burgemeester uit zijn wagen en bezocht:

1971: bezoek aan de zieke Firmin Demuyne in de Oostendebaan.

Ichtegem: burgemeester begroet de zieke Emiel Rondez langs de Engelstraat.

1971: bezoek aan de bedlegerige vrouw van Gerard Nauwynck (Coussens) in de Torhoutbaan.

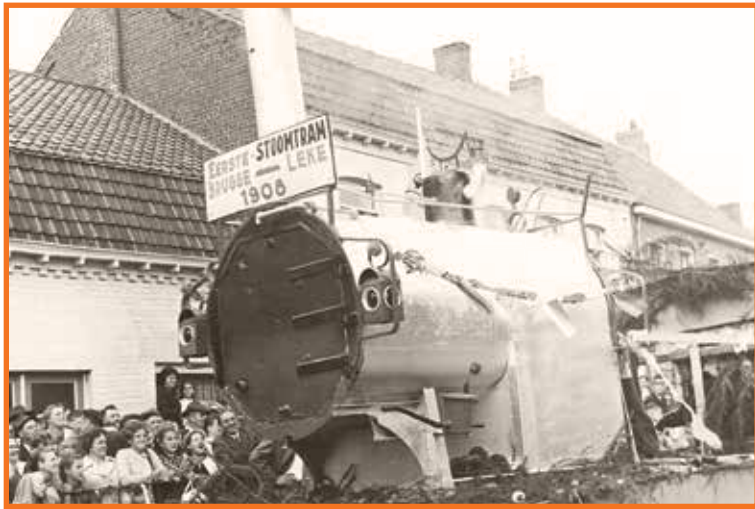
Ichtegem: hulde burgemeester bewoners Oude Heirweg.

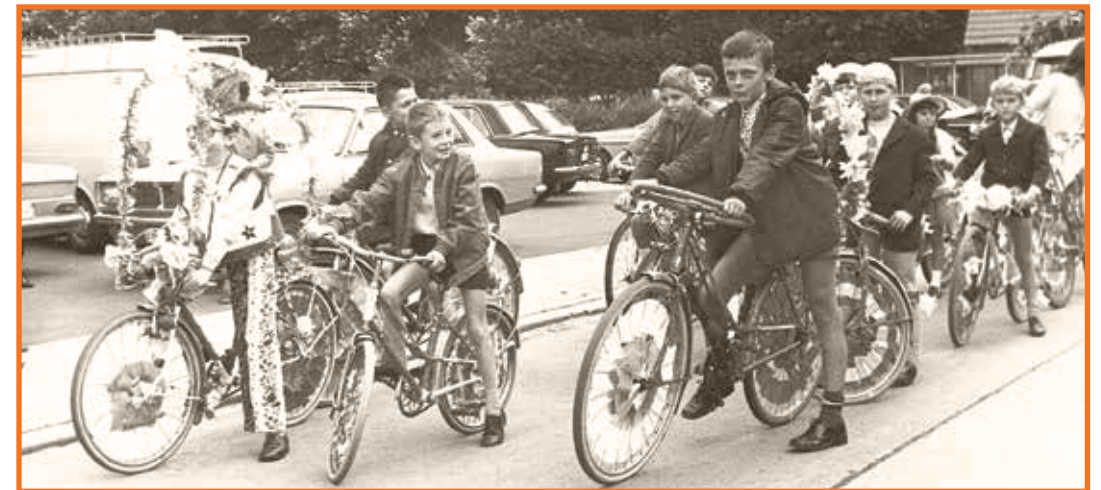

1970: installatie burgemeester Dupon. Naast burgemeester Dupon en zijn vrouw bemerken we ook de leden van het schepencollege en de gemeenteraad, senatoren Jan Piers, Van Canneyt en Vandenabeele, volksvertegenwoordiger Vandenbussche, provincieraadsvoorzitter Dousy en provincieraadsleden Lammertyn en Nollet, H. Dereere van stedenbouw, inspecteur Ronse van kleine landeigendom en afgevaardigden van de omliggende gemeenten.

1970: installatie burgemeester Dupon.

André Pollet: “Hij kon mensen overtuigen”

“Ik ben afkomstig van Edewalle, Handzame. Vader had er een pluimveeslachterij en mijn broer en ik zetten die verder tot in 1970. In 1971 startte ik een eenmanszaak op als pluimveehandelaar. Gemeentesecretaris Leon De Poortere van Ichtegem was een goede vriend van me en zo belandde ik niet alleen in Ichtegem maar ook in de politiek. In Ichtegem kende ik eigenlijk alleen wat cafés als De Somme maar dat belette Prosper Dupon niet om me te vragen deel uit te maken van de CVP-lijst voor de verkiezingen van 1970. Hij overtuigde me en zo tekende ik op een vrijdagavond de overeenkomst. Ik haalde als onbekende soldaat 500 stemmen. “Gij moet deel uitmaken van de Commissie van Openbare Onderstand” zei Prosper en dat gebeurde in 1972. In 1976 werd Wijnendale overgeheveld naar Torhout en kreeg Ichtegem er Eernegem en Bekegem bij. Ik kende daar exact één mens: iemand die van Edewalle naar Bekegem was verhuisd. Ik haalde toen 800 stemmen maar werd geen schepen. Dat werd ik pas in 1988 toen ik vanuit de oppositie schepen van financiën werd.”

VRIEND

“Prosper was vijftien jaar ouder dan ik, ik ben er nu 85, maar toch werden we dikke vrienden. We hebben jaren samen gekaart. Hij kon mensen overtuigen, overhalen iets te doen dat ze voor anderen niet zouden doen. Hij was ook met iedereen bevriend en deed er alles voor om burgemeester te worden. Kortom: hij was de echte kopman van de CVP. Over verkavelingen en stedenbouwkunde leerde hij me alles. Bovendien gebeurde er niets in de gemeente dat hij niet wist. Eigenlijk was ik de rechterhand van de burgemeester: ik was altijd bij hem, wist veel van hem en elke woensdagmorgen, na het schepencollege op dinsdagavond, zaten wij samen.”

(Oud-schepen)

Charles Feys: “Inzet voor verenigingen”

“Ik had het geluk elf jaar met Prosper in het college van burgemeester en schepenen te zetelen. Er zijn er niet zoveel meer op de gemeente die hem zo goed gekend hebben. In het college zit je heel veel bij mekaar, soms meerdere keren per week. Zeker na de fusie met Eernegem en Bekegem waren er vele vergaderingen en activiteiten over allerlei dingen. In het college maakte je van alles mee, het reilen en zeilen op de grote gemeente en alle kleine en grote gebeurtenissen. Ik heb Prosper Dupon gekend als een man die het goed meende met Ichtegem en die vooral zeer actief was voor zijn leeftijd. Hij was geboren in 1913 juist voor de Eerste Wereldoorlog en we spreken nu over zijn bestuursperiode als burgemeester van 1970 tot 1983, voor die tijd was dat wel uitzonderlijk actief zijn. We maakten ook de fusies van de gemeenten mee in 1977. Dat was voor hem een zware beslissing. Na meer dan twee jaar pallaberen, moesten we er ons bij neerleggen want de partij wilde het. Zo werd Prosper eerste burgemeester van Groot Ichtegem. We waren blij en fier dat hij het gehaald had. Wat hem ook typeerde, was zijn inzet voor de verenigingen, benevens zijn zorg voor al de inwoners, wie zij ook waren. Hij nam het altijd op voor de verenigingen. “Die doen de gemeente draaien”, zei hij altijd. Hij kon het weten want hij heeft heel zijn leven actief deelgenomen aan het verenigingsleven en zetelde in het bestuur van allerlei verenigingen.”

(Oud-schepen)

André Catrysse : “Herinneringen aan een vriend”

“Ik heb hem gekend als kleine jongen bij mij thuis. Hij kwam bij mijn ouders, die waren bevriend met Prosper. Ik herinner mij nog dat ik dan telkens een centje kreeg van hem. Later na de oorlog, heb ik veel met hem samen gewerkt. Hij bezat een zaak in Brussel van Biscuits die hij liet overkomen naar Ichtegem, nu uitgegroeid tot een grote fabriek. Hij was altijd bezig met de zaak, uitbreiden, veranderen, verbeteren, zoeken naar iets nieuw. Tot hij zijn zinnen heeft gezet op de politiek. Na enkele verkiezingen werd hij burgemeester van de gemeente Ichtegem. Hij was burgemeester van iedere inwoner, zonder onderscheid, dat siert hem. Hij kon ook moeilijk iets weigeren. Hoeveel verhuizingen wij gedaan hebben met zijn vrachtwagen, weet ik niet meer, het waren er veel en allemaal gratis. Hij was een graag gezien man in de gemeente. Dank voor alles”

Flavie Boucquez: “Ereburgemeester in de hemel”

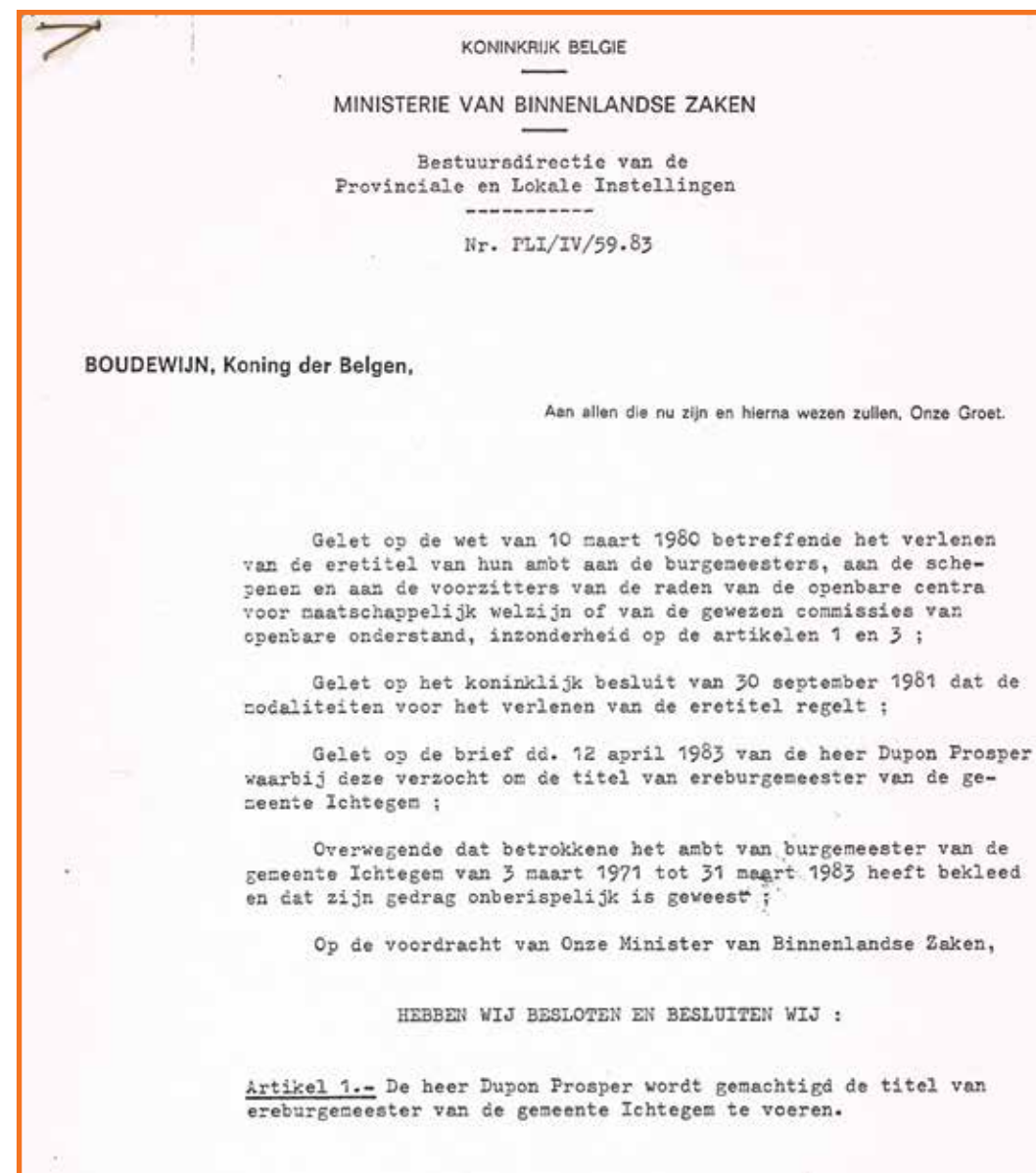
“Nadat ik het kasteel van Argenteuil waar ik conciërge was, vaarwel had gezegd, was ik nog tien jaar hostess in het gemeentehuis. Daar leerde ik uiteraard burgemeester Prosper Dupon kennen. Meer zelfs, ik leerde hem heel goed kennen. Hij werd geboren op 12 oktober en stierf op 14 februari, Sint-Valentijn.

Prosper heeft enorm veel gedaan voor de mensen. Nooit zei hij: het kan niet zijn. Bovendien was hij een burgemeester voor iedereen en wist hij overal de weg. Mensen die problemen hadden of in nesten zaten, mochten altijd bij hem aankloppen.

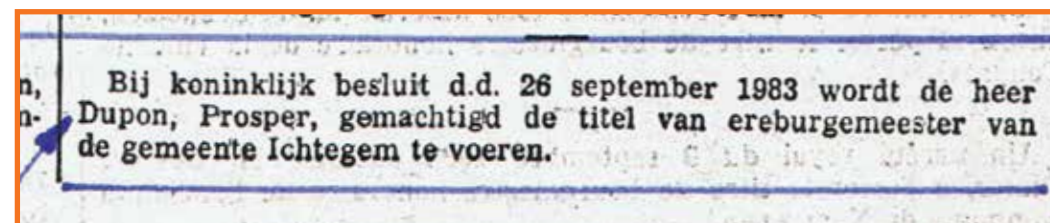
Ook voor mij heeft hij een zaak opgelost. Hij is daarvoor zelfs 's nachts naar hier gekomen. Het onmogelijke maakte hij waar. Eigenlijk moest Prosper in het gerecht gezeteld hebben, zo een slimme man. Mijn diploma van 25 maal bloed geven, heeft hij me overhandigd. En we sloegen altijd een praatje ter gelegenheid van een ondertrouw in het gemeentehuis. Ach ik zeg nu altijd dat hij ereburgemeester in de hemel is. Sober, zonder grote luxe, zoals hij altijd heeft geleefd. Ik zal hem eeuwig dankbaar zijn.”

Charles Deconinck: “Aangename mens om mee om te gaan”

“Ik ben afkomstig van Reningelst, Poperinge. Thuis bij mijn vrouw was het wasserij en op een bepaald moment beslisten we om op eigen benen te staan. Zo streken we in 1963 in Ichtegem neer waar we een wasserij overnamen en verder uitbouwden tot de huidige wasserij Moderna. We werkten ooit met 14-15 personeelsleden, nu zijn dat er tien en is mijn zoon Xavier zaakvoerder. Ik herinner me nog dat we een feest organiseerden op het moment dat we de wasserij aan het bouwen waren. We gaven een maaltijd aan iedereen en deden dat in onze wasserij. Als politicus kende ik Prosper eigenlijk niet zo goed want ik zat niet in de politiek en deed niet aan politiek. Maar net als ik was hij boogschutter. Ik weet dat hij nog sire geweest is. Daar leerde ik hem kennen als een aangename mens om mee om te gaan en iemand waar je iets mocht aan vragen. We hebben samen ook, via het oudercomité van de school, gezorgd voor een schoolbusje. En hoewel Prosper geen lid was van Veloclub Ichtegem Sportief, wat mijn passie was, droeg hij onze organisaties toch een warm hart toe.”

Belgisch staatsblad

Arlette Seynaeve: “Vriend des huizes”

‘Ik heb Prosper Dupon gekend als een vriend des huizes bij mijn ouders. Mijn vader had dezelfde interesses als Prosper namelijk de tuin, de duiven, het voetbal. Toen mijn vader het voorzitterschap in de duivenmaatschappij ‘De Reiger’ opgaf, nam Prosper die taak over.

Bij zijn intrede als burgemeester kwamen ze met een praalwagen met de duiven op straat, prachtig! Prosper was ook penningmeester van de volkstuin. Op zekere dag kwam hij op bezoek bij ons in de Rubenslaan met het voorstel om zijn taak in de volkstuin over te nemen. Dat heb ik dan met veel plezier vele jaren gedaan. Hij was ook een trouwe supporter van zijn kleinzoon in het voetbal. De zondag ging hij er met vrienden heen.

Ik ging niet werken en stond in voor de opvoeding van de kinderen. Prosper belde me op en vroeg of ik geen toezicht wilde houden op de sporthal? Vanaf 1 januari 1975 heb ik dat dertig jaar lang gedaan. In het begin hield ik trouwens ook de reservaties bij. Daarna heb ik ook nog de cafetaria overgenomen. Vier jaar geleden stopte ik daarmee.

Prosper was een man die graag onder de mensen kwam ook om hen te helpen indien mogelijk, zonder onderscheid jong of oud, arm of rijk. Zo was hij. Jammer dat er aan alles een einde komt, de politiek, het leven, maar we blijven hem in onze gedachten herdenken als een joviale persoon die ons zeer genegen was.”

Feest naar aanleiding van de ambtstermijn als burgemeester van Ichtegem, Eernegem en Bekegem

PROGRAMMA

Centrum BEKEGEM

- 14 u. - 15 u. : - Wandelconcert door de Koninklijke Fanfare «St.-Cecilia» van Eernegem
- 15 uur : - Aankomst Burgemeester.
- Welkom aan café «Madrid».
- Neerlegging van bloemen aan het monument der gesneuvelden.
-

Centrum EERNEGEM

- 14,30 - 15,30 u. : - Wandelconcert door de Fanfare «De Ware Vrienden» van Eernegem.
- 15,30 uur : - Afgevaardigden van de verenigingen verzamelen aan het Stationsplein.
- 16 uur : - Burgemeester en genodigden groeten de afgevaardigden a/h gemeentehuis
- Neerlegging van bloemen aan het monument van de gesneuvelden.
- Optocht naar het Sportcentrum.

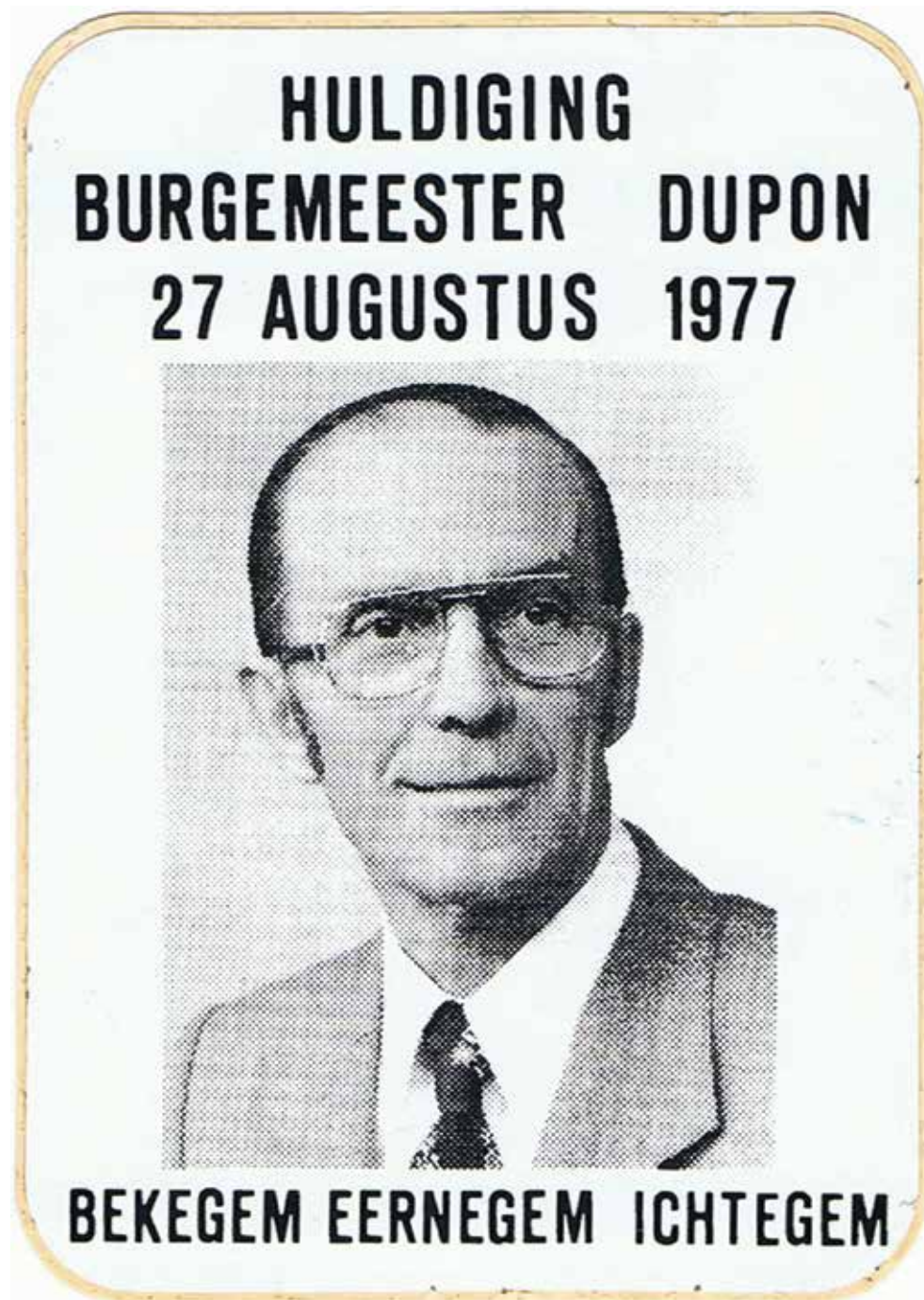
16,30 uur : In de feesttent :

- Huldezitting met feestrede door de Heer Stefaan Dousy, voorzitter van de Provincieraad.
 - Mogelijkheid tot betuigen van waardering t.o.v. de nieuwe Burgemeester
 - Receptie vanaf 17,30 uur tot 19 uur.
-

Centrum ICHTEGEM

- 18,30 - 19,45 u. : - Wandelconcert door de Koninklijke Fanfare «St.-Cecilia» van Ichtegem.
- 19,45 uur : - Neerlegging van bloemen aan het monument der gesneuvelden.
- 20 uur : - Eucharistieviering opgeluisterd d. h. parochiaal zangkoor van Eernegem en Fanfare «St.-Cecilia» Ichtegem.
-

Wegens de uitgestrektheid van de gemeente wordt er geen rondgang gehouden. Alle inwoners worden nochtans vriendelijk uitgenodigd hun huis te bevlagen.

1976: eedafleggen bij de West-Vlaamse gouverneur, burgemeester Van De Walle van Lendeledede, burgemeester Muys van Lichtervelde, burgemeester Lambrecht van Kortemark, burgemeester Mommerency van Nieuwpoort, burgemeester Coens van Sijsele en burgemeester Dupon van Ichtegem.

De heer Dousy, voorzitter van de West-Vlaamse provincieraad.

Daniël Lauwyck:

“Een gedreven en bezige bij”

“Wij zijn net thuis van een uitstap als de telefoon rinkelt. Aan de lijn Jeannine Dupon van Ichtegem die mij zegt dat ze mijn telefoonnummer heeft gekregen van Irène Duriez. Ze had al enkele dagen geprobeerd om mij te bereiken. Na wat uitleg komt de vraag om enkele indrukken weer te geven over de samenwerking met burgemeester Prosper Dupon. Dit jaar is het exact honderd jaar geleden dat hij werd geboren en er staat dan ook een herdenking op de agenda.

Als toenmalig voorzitter van de CVP heb ik inderdaad veel met hem samengewerkt. Het aantal avond- en nachtelijke vergaderingen is zelfs bij benadering niet te tellen en hij leerde er ons whisky-cola te drinken. Er was een zeer goede samenwerking tussen het partijbestuur, de burgemeester, schepenen en de raadsleden verkozen op de lijst van de CVP in de gemeenteraad. De goede verhoudingen tussen het bestuur van de partij en het schepencollege was vooral het werk van Prosper. Voor er een punt op de dagorde van de gemeenteraad kwam, was het meestal al voorbereid in het CVP-bestuur. Steeds was hij bereid tot overleg en raadpleging van het partijbestuur. Om ons te overtuigen, gaf hij steeds de nodige uitleg. Niet dat alles van een leien dakje liep, soms waren er zware discussies en ging het er hard aan toe. Maar zelfs na harde woorden gingen wij steeds als vrienden uiteen. Van mening verschillen over het te voeren beleid wilde niet zeggen dat er ruzie gemaakt werd.

Als burgemeester kende hij zijn dossiers zeer goed. Hij deed steeds zijn uiterste best om ons van zijn standpunt te overtuigen. Soms verliep het omgekeerde wel wat moeilijker. De burgemeester van ons standpunt overtuigen, was dikwijls een werk van lange adem en vaak was het ook nodig om eerst enkele schepenen te overtuigen die dan bij Pros dit standpunt gingen bepleiten.”

OPMERKELIJK

“Enkele zaken zijn mij bijgebleven. Eén van zijn grote bekommernissen was ongetwijfeld de wil om de burgemeester te zijn van iedereen. Daar waar het kon, zou hij alles gedaan hebben om iedereen tevreden te stellen en tot vriend te houden. Voor zover wij weten, had hij geen vijanden. Zijn bekommernis om de rust en de vrede te bewaren, bracht mee dat er vaak zeer lang moest gepraat worden vooraleer er een beslissing kon genomen worden.”

“Ik herinner mij het benoemen van de eerste werklieden in vast dienstverband in de gemeente. Het duurde heel lang om een beslissing te nemen. Er waren maar twee plaatsen en er waren meerdere kandidaten. Er waren al veel contacten geweest, er was al zoveel overleg geweest en wij kwamen er niet uit. Op een speciale voorvergadering ten huize van de burgemeester is er uren lang gepraat zonder dat wij tot een beslissing kwamen. Het waren allemaal waardevolle kandidaten, iedereen tevreden stellen kon niet. Na overleg van 20 uur tot lang na middernacht was er nog steeds geen oplossing. Prosper was niet de burgemeester om iemand uit te sluiten en de meerderheid van de raadsleden waren daar ook heel voorzichtig mee. Uiteindelijk werden dan toch twee namen genoemd. Er waren geen negatieve reacties en alle andere aanwezigen waren blij en konden ermee instemmen. Achteraf heeft de burgemeester toegegeven dat het voor hem zeer moeilijk was om mensen te ontgoochelen.”

“Een tweede zaak die me altijd bijgebleven is, is dat hij een gelovig man was. Hij begon elk nieuw jaar met het bijwonen van een eucharistieviering. Goed begonnen is half gewonnen, was een van zijn gezegden.”

“Hij was een fiere burgemeester die trots was op zijn prestaties en zijn verwezenlijkingen. De inhuldiging van het nieuwe gemeentehuis was zeker voor hem een hoogtepunt. Hij was trots op de vele werken die gerealiseerd werden. De vernieuwing van de Keibergstraat en de uitrusting van de sportvelden en –zalen lagen hem nauw aan het hart.

Hij luisterde naar de vele vragen en bemerkingen die de mensen hem maakten. Als het mogelijk was voldeed hij aan de vragen en voorkwam graag verdere bemerkingen.

Zijn bezorgdheid voor de kleinere wegen, zijn wens om die goed te onderhouden en aan te passen, was elk jaar in de begroting terug te vinden.

De fusie van de gemeenten bracht mee dat hij de laatste burgemeester was van het ‘oude Ichtegem’. Daar was hij ook zeer trots op. Toch vond hij het verlies van Wijnendale aan Torhout een spijtige zaak. Hij heeft hard gevochten om Wijnendale te behouden, maar het mocht niet zijn. Na de fusie was hij de eerste burgemeester van ‘Groot Ichtegem’ en heeft hij samen met het nieuwe bestuur en onder zijn leiding, geprobeerd om van de nieuwe gemeente een geheel te maken. Het was zeker niet gemakkelijk om Ichtegem, Eernegem en Bekegem samen te brengen, maar hij is er vrij goed in geslaagd. Hij heeft een blijvende invloed gehad op de verder ontwikkeling van de gemeente, ook toen hij niet meer behoorde tot de meerderheid. Wij herinneren ons Prosper Dupon als een gedreven en bezige bij.”

Ronny Devogelaere: “Altijd in voor een praatje”

“Burgemeester Dupon leerde ik kennen, toen ik in 1978 als arbeider kon werken voor de gemeente Ichtegem. Als burgemeester stond hij tussen de mensen. Hij maakte altijd tijd om een praatje te slaan met het personeel als hij toe kwam in het gemeentehuis. Hetzelfde deed hij ook als hij ergens passeerde langs de wegen en er waren gemeentearbeiders aan het werk, dan stopte hij en vroeg hoe het ging.

Dat hij een burgemeester was die door de bevolking graag gezien was, kon je merken aan het groot aantal voorkeursstemmen dat hij altijd behaalde. Toen ik na elf jaar werken aan de gemeente maar niet benoemd geraakte (onder burgemeester Dupon was het die langst bij de gemeente werkte die werd benoemd; onder de nieuwe coalitie was het de partijkleur die telde), kreeg ik de kans om te werken voor het bedrijf dat hij had opgericht, Biscuits Dupon. Dat werd toen geleid door zijn dochter Jeannine en schoonzoon Georges.

Daar leerde ik hem nog beter kennen daar ik hem bijna dagelijks zag. Je kon altijd bij Prosper terecht voor goede raad. Je was ook altijd welkom bij hem thuis voor een babbel en een aperitiefje. Hij genoot na zijn drukke leven van zijn echtgenote, kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen en ook zolang zijn gezondheid het toeliet van zijn dieren. Hij was er fier op dat het bedrijf dat hij opgericht had samen met zijn vrouw, zo goed draaide en zolang hij kon, kwam hij er dan ook nog eens dagelijks langs om met het personeel een praatje te slaan. Ik werkte er eerst als vertegenwoordiger en daarna als magazijnier, wat ik nu trouwens ook nog doe. Verder had ik nog contacten met de familie Dupon via volleybalploeg Ivok dames en het voetbal van Ichtegem. Zijn duiven waren zijn lang leven. Ik ben nog samen met hem naar het lokaal in Bovekerke geweest.”

Jeannine Slos: “Noem mij maar Pros 1”

“Ik heb Prosper leren kennen in het bestuur van het Werk der Volkstuinen. Hij was er de financieel verantwoordelijke, maar deed eigenlijk veel meer. Hij was altijd van de partij tijdens tentoonstellingen, zorgde voor vervoer en hielp iedereen daar waar het nodig was. Ik kan me eigenlijk niet herinneren dat hij ooit iets weigerde te doen. Hij hielp iedereen, rang of stand deed er voor hem niet toe.

In het bestuur spraken we hem altijd aan als ‘burgemeester’, maar hij wou dat niet. ‘Noem mij maar Pros 1’ zei hij steevast, want er was nog een Pros in ons bestuur die Pros 2 werd genoemd.

Ik blijf me Prosper herinneren als een vriendelijk en innemend man. Iemand die altijd een glimlach op zijn gezicht had, een vrolijke uitstraling waarmee hij zoveel mensen een goed gevoel gaf.

Wel Pros 1, het ga je goed daarboven, waar je ook bent.”

Noël Simpelaere: “Veel gedaan voor ons”

“Ik heb Prosper leren kennen als een goede burgemeester, hij heeft veel gedaan voor mij, ook voor de familie Lansens. Hij was een goeie kennis van Willem. Als we iets vroegen deed hij dat allemaal. Hij heeft mij veel geholpen met mijn verbouwingen, ik mocht alles vragen aan de burgemeester. Hij heeft ook mijn ouders geholpen met buizen leggen in een dijk. Niemand anders heeft hen geholpen uitgenomen de burgemeester. Jacqueline die ernaast woonde heeft hij ook uit de nood geholpen. Daarom ben ik Prosper dankbaar.”

Moniek Inghelbrecht:

“Waarom jongeren aankloppen bij de burgemeester...”

“Als jongeren aankloppen bij de burgemeester kan dit om twee redenen: ofwel hebben zij iets nodig of/en ze voelen zich thuis bij hun burgervader. Beide ingrediënten waren aanwezig. Het betreft hier jongeren in jeugdbewegingsverband, genaamd KLJ of Katholieke Landelijke Jeugd.

Wij kwamen met de leidingploeg tot het besef dat andere jeugdbewegingen van de gemeente een eigen vergaderlokaal hadden. Wij voelden bij iedere samenkunst het ongemak om de ene keer hier en de andere keer daar te moeten vergaderen, de sleutel te moeten afhalen... Het ongemak om iedere keer opnieuw het lokaal te schikken, in de juiste sfeer te brengen, alles te moeten in- en meepakken, en het lokaal achteraf weer kraaknet te verlaten... Dus wij wilden ook een vast lokaal, dat het onze zou worden. Na wat rondvragen, wisten we dat de voorraad parochiale jeugdlokalen op was. Wij besloten dan maar om ons tot de burgerlijke overheid te wenden.

Wij stapten rechtstreeks naar het hoogste politiek orgaan van de gemeente, naar burgermeester Dupon. Wij hadden er vertrouwen in. Misschien wel omdat wij bij de viering van 25 jaar KLJ een enthousiaste burgermeester hadden gezien, met aandacht voor de jeugd, voor onze organisatie en voor ieder lid. Hij maakte tijd voor het hele feest, jawel van eucharistieviering tot receptie in het gemeentehuis, tot het samen tafelen. Meneer en mevrouw Dupon feestten dus de hele dag met ons mee! Zij genoten ervan tussen het jong volk te toeven, uiteraard aangevuld met vele volwassenen, KLJ'ers van de laatste 25 jaar. Heel tof, vooral om te zien dat zij met volle goesting participeerden. Wij voelden het als een enorme waardering voor wat we deden.

Terug naar onze zoektocht voor een vaste vergaderlocatie. Wij gingen recht op ons doel af: Engelstraat 191, ten huize van burgemeester Dupon. Ikzelf als voorpost, later met enkelen van de leiding. Even dachten wij wel: hebben wij niet teveel lef omdat 'ten huize van' te gaan. Maar overdag waren wij niet thuis en 's avonds vind je een gemeentehuis op slot.

De burgemeestersdeur werd met een smile geopend. Ik vond een aandachtig toehoorder. Hij begreep het probleem van een dakloze jeugdbeweging, maar zei: “Wij kunnen geen nieuw lokaal bouwen maar zullen kijken wat in de bestaande structuur mogelijk is.” Hij wist niet hoe en wat, wij ook niet. Maar ik voelde, bij het buitengaan, dat KLJ Ichtegem binnen afzienbare tijd over een eigen lokaal zou beschikken. Burgemeester Dupon zou uitkijken en de zaak bespreken in de gemeenteraad. Het was misschien wel niet de taak van de gemeente om een lokaal aan te bieden voor verenigingen maar hij voelde onze nood en wilde ons gelukkig zien. Ik kan jullie vertellen dat wij jaren deugd hebben beleefd aan ons eigen lokaal.

Een burgemeester is de hoofdverantwoordelijke van de gemeente, moet voor iedereen en alles klaar staan, vangt lof maar af en toe ook een berg kritiek. Wordt de ene dag de hemel in geprezen, de andere dag hellewaarts verguisd. Burgemeester Dupon was geen ‘superman’ maar een luisterend oor die naar oplossingen zocht. Hij toonde appreciatie voor de jeugdwerking van de gemeente, wist wat werken en inzet voor anderen betekende.

De toegankelijkheid van de mens-burgemeester Prosper Dupon was groot en sympathiek. Hij belichaamde een serie diensten in één persoon. Het had niets met vriendjespolitiek te maken. En zo groeide bij ons een positieve opening naar de gemeente, naar de plaatselijke politiek, met voorop de burgemeester die van nu af aan een vast aanspreekpunt werd. Waar mensen, in ons geval jongeren, een correct en kundig man, een begrijpend hoofd en hart én de wil om tot een oplossing te komen, ervaren. Dan zeggen zij in koor: een goeie burgemeester! De herinnering blijft.”

Sociaal leven in beeld

Als duivenmelker.

Als boogschutter.

Als bloedgever.

Als muzikant.

Ichtegem 1965-1966: handbooggilde Sint Sebastiaan met sire Prosper Dupon.

Wijnendale 1975: feest Reigerzangers in parochiezaal.

Wijnendale 1972: gouden bruiloft Eduard Vanderjeugd.

Ichtegem 1971: huwelijk Annie Pollet, dochter van André. Eerste huwelijk als schepen.

Wijnendale: kampioenviering biljart in het 'Stadhuis' bij U. Waeyaert.

Wijnendale 1975: gouden bruiloft Cyriel Moeyaert en Febronie Nyssens.

Wijnendale 1976: goud Maeckelbergh Marcel.

Wijnendale 1976: goud Maurits Callewaert en Juliana Hendrycks.

Wijnendale 1975: feest Reigerzangers in parochiezaal.

Wijnendale: kampioenviering golfbiljartclub 'Stadhuis' bij U. Wayaert.

Wijnendale 1975: opening Tendo.

Wijnendale 1974: N.S.B. viering.

Wijnendale 1975: overhandiging koersfiets aan Marc Bogaert.

Wijnendale 1973: opening voetbalterrein.

Wijnendale 1971: opening clubhuis Chiromesjes.

Wijnendale 1973: biljartkampioen 'Stadhuis' bij U. Wayaert.

Wijnendale 1973: 11 november.

1972: Via Secura.

Ichtegem 1973: overhandiging sleutels politiewagen.

Eernegem

1973: lichtsignalisatie De Engel

Wijnendale: volksraadpleging bij protest fusie.

Gits 1975: vrachtwagen van Gemeente Ichtegem, betoging anti-fusie.

Ichtegem 1981: opening tentoonstelling nationaal kampioenschap De Grauwe Gors.

Ichtegem: kaarters Vermaak na Arbeid in Ons Huis, kampioen: Prosper Dupon.

Ichtegem: kampioenenviering kaarters Vermaak na Arbeid in Ons Huis.

Ichtegem 1974: Belgisch kampioenschap postuurkanaries 'De Grauwe Gors' met senator Van Canneyt en mevrouw Decocker.

Ichtegem 1975: Overhandiging truien aan Ivok Dames door Antiek Volcke en een nieuwe bal van Willy Goegebeur.

Ichtegem 1978: heropening Ons Huis. Afscheid van Gilbert en Noëlla.

Ichtegem 1976: muziekmaatschappij Sint Cecilia

Ichtegem: huwelijk duren Etienne Luca en Bernise Vannieuwerkerke.

Ichtegem 1972: huwelijk van Liliane Depoorter, dochter van wijlen wielrenner Richard Depoorter, verongelukt tijdens de Ronde van Zwitserland.

Wijnendale: huwelijk Nicole Nocon.

Ichtegem: huwelijk Agnes Rosseel en Marc Nyssen.

Ichtegem 1978: provinciale vergadering geitenbond in de gemeenteschool.

Ichtegem 1972: spaardersclub bij Omer Dereeper in Brouwershof.

Ichtegem 1983: inhuldiging flatgebouw 'Zonnevreugde', voorzitter H. Christiaen, minister Rika Steyaert, volksvertegenwoordiger Dries Claeys en burgemeester Dupon.

Ichtegem: opening tentoonstelling bezigheidsclub ziekenzorg CM in de zaal van Ons Huis.

Ontvangst Ichtegemse atleten van Houtland Atletiekclub naar aanleiding van het provinciaal kampioenschap op de piste.

Ichtegem: viering 20 jaar KSA.

Ichtegem 1979: opening terrein krachtbal KBC Ichtegem met oprichters W. Decorte, Noël Sys en A. Verhaeghe.

Ichtegem: ontvangst in het gemeentehuis van Dubis krachtbal Ichtegem met o.a. de heer Schotte, stichter van de krachtbalsport.

Ichtegem 1973: sireschiëting staande wip handbooggilde Sint Sebastiaan.

Ichtegem: kaartërs in Ons Huis bij Vervaele.

Ichtegem 1973: opening tentoonstelling kunstenaars.

Ichtegem 1974: sireschiëting liggende wip handbooggilde Sint Sebastiaan.

Ichtegem 1974: Koolveld, Spaarderskampioen.

Ichtegem 1972: vereremerking vier onderwijzers voor 25 jaar dienst: Casteleyn, Muylle, Roelens en Jansseune.

Ichtegem 1971: kampioenenviering De Karpel.

Ichtegem 1976: receptie vakantiewerking, comité, monitoren en hoofdonderwijzers.

Ichtegem 1979: opening autoshow.

Ichtegem 1976: receptie Tijl en Nelepad.

Ichtegem 1976: receptie sportmannen Rombaux en Dirk Mattheus met Gaston Roelants.

Ichtegem 1976: receptie tentoonstelling kleinvee Houland.

Ichtegem: Keizer Carnaval.

Ichtegem 1975: verdienstelijke leden van VC Ichtegem, Emiel Jonckheere en Artur Vervaele.

Ichtegem: rijkswachters in feest.

Ichtegem 1972: viering duivenkampioenen bij Vandewalle in Den Reiger.

Ichtegem 1975: duivenkampioenenviering bij Vandewalle in Den Reiger.

Ichtegem 1976: receptie minivoetbal kampioen.

Ichtegem 1971: fietsocht van Sportiva.

Ichtegem 1976: receptie n.a.v. de verbroedering van de Gordijnenkijkers Ichtegem met de groep van de Potyse en een schepen van Ieper.

Ichtegem 1975: kampioenenviering bij Dereper in Brouwershof.

Ichtegem 1978: overhandiging crossmotor aan Mortelé.

Ichtegem 1976: Werk der Volkstuinen, 35-jarig bestaan.

Ichtegem 1976: gedecoreerden Werk der Volkstuinen, meester Provoost, Henri Thomas, Mauritz Baert, Charles Cordy, Robert Debruyne, Prosper Dupon.

Ichtegem: Lentespaarders.

Ichtegem 1972: opening tentoonstelling Kunstenaars.

Ichtegem 1980: finale bowling in De Karpel.

Ichtegem 1976: receptie en nieuwe uniformen voor Sint Cecilia.

Ichtegem: meid van Eerwaarde Heer Pastoor Dewulf 25 jaar in dienst.

Ichtegem 1975: Macesco turnclub in feest.

Ichtegem 1972: veldloop Koolveld.

Ichtegem 1971: Ivok heren kampioen, ontvangst in het gemeentehuis.

Ichtegem: nieuwe fiets voor Patrick Decan.

Ichtegem: opening tentoonstelling Werk der Volkstuinen in de gemeenteschool.

Ichtegem 1978: Dirk Mattheus wint veldloop Koolveld.

Ichtegem 1978: nieuwe fiets voor Daniël Joseph.

Ichtegem 1978: huldiging bloedgevers.

Ichtegem 1974-1975: kaartkampioenen Ons Huis bij Vervaele.

Ichtegem 1975: receptie boekenbeurs jeugdraad.

Ichtegem 1974: startschot Omloop van de Vlaamse Ardennen.

Ichtegem 1975: Boeren Drietand maaltijd in De Somme.

Ichtegem 1975: feest ter gelegenheid van het kampioenschap van de hondenclub.

Ichtegem 1971: huldiging Eddy Rombaax, nationaal kampioen lopen.

Ichtegem 1971: K.A.V. Ichtegem 25-jarig bestaan.

Ichtegem 1971: receptie turnclub Macesco.

Ichtegem 1977: viering kampioenen hondendressage.

Ichtegem 1975: afscheid Remi Tampere als voorzitter NSB.

Ichtegem 1979: receptie en vereremerking Blijf Jong in het gemeentehuis.

Ichtegem 1972: 11 Novemberviering.

Ichtegem 1973: Jules Sabbe, laureaat van de arbeid bij Al. Christiaens in café Sportwereld.

Ichtegem: ontvangst BGJG.

Ichtegem 1971: prijsdeling bebloeming.

Ichtegem 1975: receptie sport + en judoclub Ichtegem.

Ichtegem 1978: receptie Dubis krachtbal kadetten kampioen.

Ichtegem 1975: secretaris R. Depoortere 25 jaar dienst, 1950 - 1975.

Ichtegem 1979: fietsen op rollen.

Ichtegem 1973: opening wasserij Moderna.

Ichtegem 1981: de loopclub van De Vrede.

Ichtegem: viering van het Rode Kruis in 't Wit Paard.

Ichtegem 1982: hulding sportvrouw (Jeannine Dupon), sportman (Jan Mattheus) en sportploeg (Ivok Heren) van het jaar.

Ichtegem: Remi Tampere en Alida Dupon worden gehuldigd voor 50 jaar huwelijk.

Ichtegem: oud-strijders op 11 november.

Ichtegem 1975: receptie sport+.

Ichtegem 1972: voetbal Koolveld, opening nieuw terrein.

Ichtegem 1975: receptie ACW.

Ichtegem 1981: uitstap van het gemeentepersoneel naar Annevoie.

Bekegem 1977: V-dag.

Bekegem: diamant.

Bekegem 1978: oudstrijdersfeest.

Bekegem 1979: Jonckheere Karel, Tilleman Renilde, Goud.

Bekegem 1978: duivenkampioenenviering bij Flor Cobbaert.

Bekegem 1977.

Bekegem: huwelijksjubileum van Georges Kimpe en Maria Rammant.

Bekegem 1981: de voetbalkampioenen van café Madrid.

Bekegem 1977: aan de boskapel.

Eernegem 1980: uitreiking trofeeën Atletiekvrienden.

Eernegem 1978: de laatste overlevende van de 'Ijzer' gehuldigd.

Eernegem: 50 jaar Davidsfonds.

Eernegem: deelnemers kantonnaal examen in Middelkerke.

Prins carnaval Daniël Denyft in de Concordia.

Eernegem: carnaval.

Eernegem: 30 jaar KWB jubileum in Eernegem.

Eernegem: bezoek aan Woon- en Zorgcentrum vzw Sint-Anna.

Eernegem: diamanten bruiloft René en Pharilde.

Eernegem: opening tentoonstelling mindervaliden.

Eernegem: bezoek Woon- en Zorgcentrum Sint-Anna.

Eernegem 1977: opening winkel.

Eernegem 1979: gevierden 25 jaar, Lionel Bostoën, André Delafontaine, Charles Vermeersch, Mauritius Muylle, Sylveer Vanhaerents, Maurits Seys, Maurits Bonny.

Eernegem: huldiging bloedgevers in de Capri.

Eernegem: showfanfare 'KF De Ware Vrienden' in het nieuw.

Eernegem 1978: kunst uit eigen gemeente, August Vermeylenfond.

Eernegem: Lionel Bostoen promoveert tot brigadechef.

Eernegem: gouden jubileum Ingelbrecht - Bonny.

Eernegem: gouden jubileum Aloïs Feys- Adrienne Vanmoortel.

Eernegem 1982: overhandigen van de sleutels van de wagen van het Rode Kruis aan de voorzitter.

Eernegem 1981: 20 jaar meisjeschiro.

Eernegem 1981: afscheid Pastoor Avonture.

Ichtegem 1975: gouden bruiloft Oscar Decorte en Leonie Perre.

Oud gemeentehuis Ichtegem vanuit de Dorpstraat.

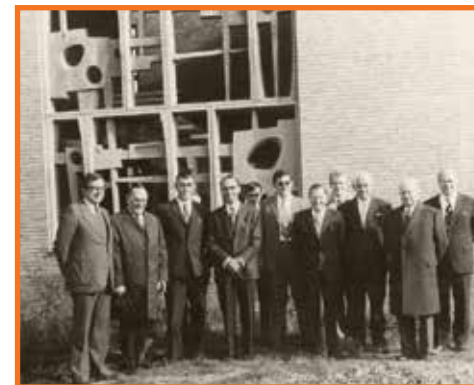
Bureel oud gemeentehuis.

Ichtegem: nieuw gemeentehuis.

Ichtegem: inhuldiging nieuw gemeentehuis door provinciegouverneur ridder P. Van Outryve D'Ydewalle.

1972: eerste steenlegging keuringsbureau voor motorvoertuigen.

Ichtegem: keuringsbureau voor motorvoertuigen.

Ichtegem: eerste spadesteek postgebouw.

Ichtegem: nieuwe post.

Daniël Boucquez: “Hij bleef altijd zijn bescheiden zelf”

“Waar is de tijd? 1913: het jaar voor de grote oorlog, het jaar waarin de eerste ronde van Vlaanderen werd gereden, het KMI werd gesticht en Prosper Dupon geboren werd.

Ichtegem 12 oktober, de datum die valt onder het sterrenbeeld weegschaal dat hem de eigenschappen toeschreef van diplomatisch en hoffelijk te zijn, charmant, makkelijk in de omgang, sociaal en vriendelijk.

Hij zetelde als laatste burgemeester in het gemeentehuis op de Markt. Er zweefde altijd een geur van eau-de-javel, afkomstig van het schrobben van de houten vloer, vermengd met die van de aalput van het wc in het kolenkot. Het geurmengsel werd nog versterkt in de tijd van de betaling van de vuilnisbakken. Iedereen wachtte geduldig in de rij. Sommigen omfloerst door een parfum van rozen, anderen omweld met een reuk van tabak en vers gekuiste zwijnenkoten.

Er waren vier bureaus op het gelijkvloers voor de administratie en een raadzaal met een reservebureau op de eerste verdieping. Op de zolder, onder de pannen, was het archief dat bij raadpleging in guur winterweer een pardessus vereiste.

Op de Markt galmde regelmatig het klokkenspel van Martha, Maria en Barbara, dat reclame maakte voor bloemkolen en aangevuld werd met de piepende remmen van camions en het gerinkel van telefoons die het aantal decibels tegend omhoog dreef.

In 1972 verliet de burgemeester samen met zijn karig personeel dat bestond uit de secretaris, de ontvanger, de rekendienst, de burgerlijke stand en dienst bevolking, twee veldwachters en de grafmaker, met een zekere weemoed de Markt. Het oude gebouw van 1865 werd gesloopt na ruim honderd jaar geschiedenis te hebben geschreven.

Het nieuwe gemeentehuis op het Dr. Bruwierplein werd ingehuldigd. Het werd ontworpen door de gekende Oostendse architect Sylvain Smis, waarvan op de muur aan de hoofdingang een sprekend kunstwerk van het wapenschild en de kerktorens van de parochies Ichtegem en Wijnendale, werd ingewerkt.

De fusies werden een feit. Op 1 januari 1977 werd Prosper Dupon de eerste burgemeester van Groot-Ichtegem. Hij bleef echter wie hij was, zonder onderscheid van rang of stand. Hij hield van het ambt en liet iedereen meegenieten, met een cocktail van whisky en martini als tussendoortje.

Toen hij de zeventig voorbij was, sprong hij na een van de vele kaartavonden, nog gezwind over een balk. We riepen hem bewonderend toe ‘Burgemeester, jij wordt nog honderd jaar!’ Daarop antwoorde hij: ‘Je weet nooit, maar mijn vrouw mag dan niet als eerste komen te gaan, want dat zou ik niet overleven.’ Mevrouw Louise Di Meo stierf op 27 juli 1999. Zijn intuïtie heeft hem gelijk gegeven. Op 14 februari 2000 stierf ook hij helaas.”

Wilfried Declerck: “Een populaire en verdienstelijke burgemeester”

“De koekenfabriek Biscuits Dupon leerde ik kennen via mijn vader. Hij werkte er eind de jaren 1950 en begin de jaren 1960 vooral in de zomer om allerhande ijskoekjes te bakken. Voor onze kroost een echte lekkernij, vooral de ‘mislukte’ sigarettenkoekjes en waiertjes vielen bij ons in de smaak.

Prosper Dupon leidde het bedrijf samen met zijn echtgenote mevrouw Di Meo, een charmante, statige Italiaanse dame, waar wij allen naar opkeken. Vader was er heel graag gezien en kreeg regelmatig pudding maar vooral heerlijke Italiaanse soep met witte en bruine bonen mee. Moeder leerde die maken van mevrouw Di Meo en dat was bij ons thuis altijd het sein om vroeger aan tafel te gaan dan gewoonlijk.

Biscuits Dupon werd ook later voor velen van ons gezin de thuishaven voor vakantie-werk. Prosper was bovendien de vormselpeter van de oudste van de bende, Eric. Bij Biscuits Dupon leerde ik Prosper kennen als een zelfbewuste baas, maar ook als een harde werker die van ’s morgens tot ’s avonds leefde voor zijn bedrijf. Later hielpen wij ook bij de Damiaanactie en in een aantal verenigingen die vanuit Biscuits Dupon gepatroneerd werden zoals de krachtbalclub. Uiteraard zetten wij ook ons beste beentje voor bij de installatie van Prosper als nieuwe burgemeester.

In de hoedanigheid van burgemeester heb ik hem vooral beter leren kennen en waarderen. In 1974 mocht ik een korte job uitvoeren in de gemeente in afwachting van mijn legerdienst. Ik leerde er ook mijn eerste baas kennen, wijlen secretaris Leon De Poortere, die mij de liefde voor de administratie in al haar facetten bijbracht. Nooit had ik echter gedacht dat ik nog zo nauw zou samenwerken met de vroegere baas van mijn vader maar door de fusies van de gemeenten werd Prosper Dupon de eerste burgemeester van de fusiegemeente Groot-Ichtegem. Door zijn populariteit - te merken aan zijn groot stemmenaantal - slaagde hij er als burgemeester in de moeilijke opdracht van eerste fusieburgemeester (Ichtegem had de naam, Eernegem de macht) tot een goed einde te brengen.

Als stafmedewerker van secretaris De Poortere mocht ik mee verhuizen naar het gemeentehuis in Eernegem. In die periode had ik ook bijna dagelijks contact met Prosper als burgemeester. Wat mij vooreerst opviel was dat je altijd maar dan ook altijd zeer welkom was in zijn bureel. Tegen dat de bezoeker aan zijn bureau neerzat, stond er stevast een welkomstdrankje klaar en dat was meestal de vertrouwde whisky-cola. En hoe is ’t, geen problemen? En jawel, die waren er soms veelvuldig maar Prosper kon dat allemaal relativeren. Hij gooide zijn lange armen in de lucht en zei: dat zal zichzelf wel oplossen, je moet daar niet mee inzitten. Maar vanaf dat moment was hij al aan het denken om het probleem op te lossen en dat kon hij als geen ander. In heel mijn carrière heb ik nooit een groter diplomaat gekend dan burgemeester Dupon. Hij bleef niet bij de pakken zitten en

trok vol vertrouwen naar de plaats waar hij de zaak kon oplossen en daarvoor nam hij de tijd, ook tijdens de middag, om met de schepenen tot een vergelijk te komen. Toen wij na de dagtaak of ’s middags naar huis reden, zagen wij telkens dat hij op pad was. Toen hij de volgende dag binnen kwam met een stralende glimlach, wisten wij bij de handdruk dat het gelukt was. Hij zette zijn voelhorens uit en wist zo alle grenzen te doorbreken.

In 1978 werd ik door burgemeester Dupon gevraagd om de functie van OCMW-secretaris op mij te nemen tijdens de ziekte van de titularis. Uiteraard liet ik die kans niet liggen en door het toeval van het lot, werd ik met de volle steun van de burgemeester vastbenoemd als secretaris. Om op de hoogte te blijven van het reilen en zeilen binnen het OCMW zat hij bijna elke zondag na de hoogmis samen met wijlen Hilda Christiaen, toenmalig voorzitter van het OCMW. Van die besprekingen kreeg ik dan op maandag een uitvoerig verslag en wist ik dat de brug naar de gemeente stevig overeind bleef. Bij het OCMW was hij zeer nauw betrokken en hij was het die ervoor zorgde dat minister Rika Steyaert de Gouden Palm der Kroonorde kwam opspelden bij Hilda ter gelegenheid van de eerste steenlegging van Huize Zonnevreugde. Zo bezorgde hij haar de mooiste dag uit haar politieke carrière.

In 1982 gebeurde dan de onverwachte coalitiewissel en iedereen onder ons wist onmiddellijk dat burgemeester Dupon aan de zijkant geen verdere rol meer zou spelen in de politiek, daarvoor was hij veel te eergierig. Hij hield de eer aan zichzelf en zegde de politiek op een rustige manier vaarwel, in de overtuiging dat zijn passage in de Ichtegemse politiek niet onopgemerkt was voorbijgegaan. Zijn perfect zittend pak – want altijd kwam hij verzorgd en piekfijn gekleed naar buiten – ruilde hij weer om voor zijn werkpak van vroeger en hij trok terug de koekenfabriek in, om nadien verder te genieten van zijn verdiende oude dag.

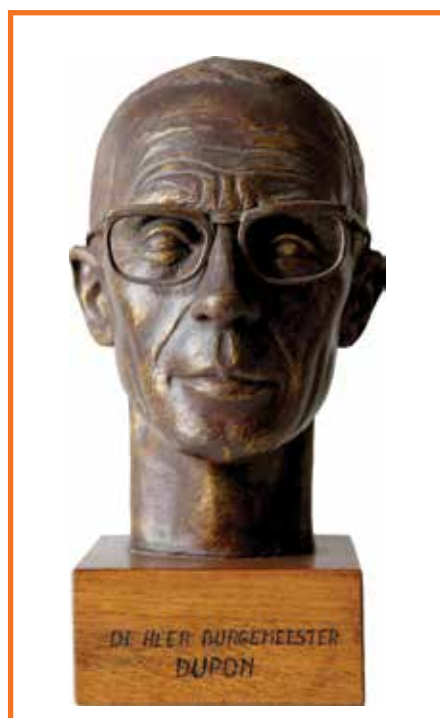
Burgemeester Prosper Dupon blijf ik me herinneren als een innemende burgemeester, niet enkel voor zijn ambtenaren, maar vooral voor zijn inwoners. Hij was geen man van rancune en ijverde voor het welzijn van ‘zijn’ mensen. Hij kon zelfs met zijn ergste vijand door de deur. Iedereen die hem wat kwam vragen, werd indien mogelijk geholpen, zonder onderscheid van rang of stand of van om het even welke politieke overtuiging. Hij was een burgervader pur sang die altijd en overal een hartelijke sfeer uitstraalde. Geen magistraat of professor maar een gemoedelijke persoon met een luisterend oor voor iedereen. Niet keihard maar wel iemand die de touwtjes in handen hield. Het lukte hem meestal een goede sfeer te scheppen en in prettig overleg, zoals het een diplomaat past, tot overeenkomsten te komen. Kortom: het was een plezier om met Prosper Dupon als burgemeester samen te werken.”

(secretaris OCMW)

Irénée Duriez: “Kop van Prosper maken, was mijn eerste opdracht”

“Ik heb Prosper leren kennen in mijn jeugdijaren, ik ben er nu 63, toen ik nog bij mijn vader Marcel werkte die timmerman was. Prosper zag mijn vader wel vaker want ze waren beiden lid van het Rode Kruis en van de postzegelclub. Beeldhouwen sprak me meer en meer aan en vanaf 1963-1964 begon ik te experimenteren maar ik bleef uiteraard bij mijn vader werken. In 1965 volgde mijn eerste groepsexpositie. En dan kwam Prosper weer op de proppen. Hij werd burgemeester in 1970. Daar had ik niets mee te maken want ik trok me van politiek niets aan maar Jeannine vroeg me een beeld van zijn hoofd te maken. Zo kreeg ik in 1971 mijn eerste officiële opdracht. Prosper kwam meerdere malen poseren, mijn moeder zat bij hem voor een babbel. Hij deed dat goed. Alhoewel hij een energiek man was die anders altijd bezig en actief was, kon hij hier toch stil zitten. Het werd een zeer geslaagde kop in klei. Later hebben we die dan ook in brons gegoten. Ik heb daarvoor zelfs dezelfde brillenmontuur als Prosper gekocht om die mee te gieten in brons. Prosper heeft mijn werk altijd gewaardeerd. Veel contact had ik niet met hem maar hij kwam toch altijd langs als er een expositie was. Zo ook toen ik in 1973 ex-

poseerde in eigen huis. Het is ongetwijfeld door zijn invloed dat ik in 1974 een beeld mocht maken voor de gemeente Ichtegem, een beeld dat nu in de trouwzaal staat. Ik vroeg een BTW-nummer aan en zette zo de eerste stap naar het professioneel beeldhouwen. Met andere woorden: de bestelling van de burgemeester betekende het begin van mijn carrière.”

MODEL 7.

GEMEENTE ICHEGEM 8270
Provincie West-Vlaanderen

geel : Bestemd voor leverancier
roze : Onmiddellijk terugzenden
wit : Stambon

Datum: 20.11.1974 Bestelbon nr: 345

Krediet	Vastgelegd	Beschikbaar	Dienstjaar	F	E	NR.
			1974	102	749	01

Leverancier (naam en adres): **DURIEZ Irénée, Dorpstraat Ichtegem**

Adres voor toezending der goederen:

Hoeveelheid	Aard der levering	Dienst waarvoor de uitgaaf wordt gedaan	Prijs of vermoedelijk maximum bedrag
1	beeldhouwwerk voor de trouwzaal te leveren uiterlijk tegen 28.11.1974	gemeente	

Het bestuur van bovenvermelde gemeente versooit hierboven vermeld leverancier, zo spoedig mogelijk de aangevraagde goederen of prestaties te leveren.

Volgnummer van inschrijving: [handwritten]

Kontroleemerk: [handwritten]

Handtekening: [handwritten]

Mededeling voor de leverancier:

1°) Voor elk afzonderlijk begrotingsartikel moet een afzonderlijke factuur worden overgemaakt.

2°) De facturen dienen het nummer van de bestelbon en het nummer van inschrijving te vermelden; zij dienen binnen de maand afgeleverd in tweevoudig exemplaar, waarvan een voor echt verklaard, getuigd moet worden door de leverancier ondertekend moet zijn.

3°) Ingevolge de ministeriële afzendbrief van 5 juni 1952, moeten de facturen een dertigdaagse melding dragen: «Er wordt geen korting op deze levering toegevoegd aan... % korting: levering aan openbaar bestuur.»

4°) De leverancier wordt verzocht het dubbel van deze bestelbon met opgave van de juiste of vermoedelijke prijs, ofwel een voorlopige factuur, per ongaande aan het bestuur te laten geworden.

Ego 13226

Robert Jonckheere: “Er ontging hem niets”

“Ongeveer zes maanden heb ik als beginnende veldwachter onder de burgemeester Prosper Dupon gewerkt. Ik kende hem als een ‘warme, innemende’ man, gerespecteerd door het personeel en de bevolking. Dagelijks moest ik hem ‘s morgens vroeg de gemeentepost brengen. Hij stond erop deze nog voor het aanvatten van de dagdienst persoonlijk door te nemen. Er ontging hem niets. Ik herinner mij de korte gesprekken over het reilen en zeilen van de gemeente. Af en toe werd ik met een opdracht belast. **Er zijn daar wat problemen: los dat eens op! Graag met een goed woordje en liefst niet met de harde hand.** Het was mij snel duidelijk: het was een man van het volk, een burgervader. Vooral zijn verhalen over WO II en het verzet zijn mij bijgebleven.”

(Commissaris, Wijkteam Ichtegem)

Michel Missiaen: “Dichtbij de bevolking”

“Prosper Dupon werd na een bikkelharde verkiezingsstrijd in 1970 de laatste burgemeester van de zelfstandige gemeente Ichtegem. Hij werd door de Ichtegemnaars onthaald met een prachtige folkloristische praalstoet. Dat was echt Ichtegem op zijn best! Het fusiespook lonkte: Groot-Ichtegem werd geboren. Prosper werd de eerste burgemeester van de fusiegemeente. Het was zijn droom om die taak succesvol te kunnen uitvoeren. De weg naar een droom kan lang en hard zijn, maar het is des te mooier als die droom dan ook verwezenlijkt wordt. Prosper had de gaven die je bij een leidinggevend figuur mag verwachten: dichtbij de bevolking staan, begaan zijn met jong en oud, een luisterend oor aanbieden voor iedereen, ook voor eerder kleine futiliteiten en doen wat je kan op de plaats die je bekleedt.”

(Oud-schepen)

*Stap voor stap, zoo gaan de peenden,
traagzaam, treurig, stille en stom,
en zij kijken, of 't hun deelde,
dikwijls naar hun Meester om ;
G. Gezelle*

Diep bedroefd om zijn heengaan,
amper zes maanden na onze lieve mamie,
melden wij u
het overlijden van

de HEER

Prosper DUPON

64 jaren de trouwe echtgenoot van mevrouw Louise Di Meo (†27/07/1999)

- Stichter Biscuits Dupon n.v.
- Ere-Burgemeester van Groot-Ichtegem
- Oud-provincieraadslid W.-VI.
- Oud-voorzitter CVP Groot-Ichtegem
- Officier in de Orde van Leopold II
- Stichter, medestichter en lid van talrijke verenigingen

Geboren te Ichtegem op 12 oktober 1913
en overleden op 14 februari 2000
te Torhout in het Sint-Rembertziekenhuis,
gesterkt door de ziekenzalving en de gebeden van de Heilige Kerk.

Dankbaar aandenken van
de HEER

Prosper DUPON

*64 jaren de trouwe echtgenoot
van mevrouw Louise Di Meo (+ 27/07/1999)*

- Stichter Biscuits Dupon n.v.
- Ere-Burgemeester van Groot-Ichtegem
- Oud-provincieraadslid W.-VI.
- Oud-voorzitter CVP Groot-Ichtegem
- Officier in de Orde van Leopold II
- Stichter, medestichter en lid
van talrijke verenigingen

Geboren te Ichtegem op 12 oktober 1913 en
overleden op 14 februari 2000 te Torhout in het
Sint-Rembertziekenhuis, gesterkt door de
ziekenzalving en de gebeden van de Heilige Kerk.

Papier van :

Roger DUPON (+), kinderen en kleinkinderen,
Georges en Jeannine D'HOORE-DUPON,
kinderen en kleinkinderen.

Dank voor uw gebed en medeleven.

Afscheidsrede Begraffenis

Jeannine en Georges, Dick en Katia,
Beste familieleden en vrienden van Prosper,
Collega's schepenen, OCMW – voorzitter en raadsleden,
Zeer eerwaarde heren pastoors,
Beste inwoners van Ichtegem,

Namens het gemeentebestuur alsook in mijn persoonlijke naam als burgemeester van Ichtegem druk ik hierbij onze innige deelneming aan bij het overlijden van jullie dierbare vader en grootvader.

Hoewel ons de laatste maanden reeds gesignaleerd was dat de burgemeester enkele opnames in het ziekenhuis achter de rug had, kwam zijn overlijden toch nog als een verrassing over.

Een verrassing omdat burgemeester Dupon iemand was die niet zo vlug week, zich niet zo vlug gewonnen gaf. Eenmaal hij zich niet meer verzette wist hij ook dat de strijd gestreden was en hij kon zich daar met een gerust gemoed en frisse geest bij neerleggen.

Hij was sterk als mens, als zakenman en als politicus.

Het bedrijf Biscuits Dupon is een begrip in de streek en draagt tot op vandaag zijn naam, naam welke onlosmakelijk met het product verbonden is. Hij heeft immers een onuitwisbare stempel op het bedrijf nagelaten en was trots op zijn dochter en kleinkinderen die de zaak verder zetten en verder tot een KMO uitbouwden.

Doch ondanks zijn drukke handelsactiviteiten stelde hij zich eveneens beschikbaar voor de Ichtegemse gemeenschap als politicus.

Jarenlang was hij actief binnen de christelijke volkspartij en nam hierbij ook een actief mandaat op: eerst als gemeenteraadslid van 1959 tot 1971, en na enkele maanden schepenschap werd hij burgemeester van het toenmalig Ichtegem in maart 1971.

Hij was de eerste burgemeester van onze nieuwe fusiegemeente Ichtegem en in deze legislatuur was hij tevens anderhalf jaar provincieraadslid. In het groter geheel van de fusiegemeente kwamen zijn kwaliteiten als leider nog beter tot uiting.

Hij stond voorwaar voor een moeilijke opdracht de fusiegemeenten Bekegem, Ernegem en Ichtegem met elkaar te verzoenen en deed dit ook uitstekend. Hij verdeelde zijn aandacht over de drie deelgemeenten en was beschikbaar voor de mensen. In deze periode stak hij al zijn energie in het stimuleren van de samenhang tussen de diverse nieuwe gemeenten die elkaar nog dienden te leren kennen. Hij nam het als opdracht de fusie te verkopen en deed dit ook met brio.

Hij had de grote gave te kunnen luisteren en zeer gevat en menigmaal met een kwinkslag te antwoorden.

Uit de periode van zijn burgemeesterschap herinneren wij de realisatie van het nieuwe gemeentehuis in de deelgemeente Ichtegem. Ook was hij één van de stuwende krachten achter de bouw van het Engelkerkje.

Zijn rustige manier van spreken en doordacht handelen bracht vertrouwen onder de bevolking. Hij leefde actief mee met het verenigingsleven en was steeds aanspreekbaar thuis of op het gemeentehuis. Het openbaar belang primeerde op zijn privéleven. Kortom, hij was koekegoed.

Na het beëindigen van zijn burgemeestersambt in 1983, hoewel toen reeds van enige leeftijd, was hij onmiddellijk bereid de partijleiding van de CVP over te nemen. Bij zijn afscheid drie jaar later liet hij een partij achter, geschraagd op zijn ideeën en principes. Hij had de bakens uitgezet naar verjonging zodat hij wist dat ooit zijn levenswerk zou worden verdergezet door iemand die door hem was opgeleid. Hij had de trein opnieuw op de sporen gezet.

Door zijn ontelbare relaties, door de jaren heen, gingen voor onze gemeente veel deuren open die anders moeilijk bereikbaar waren. Hij streefde naar vooruitgang en werk in eigen gemeente.

Zijn laatste wens was nog éénmaal terug te keren naar zijn gemeentehuis in Ichtegem. Vanmorgen lag hij vredig en trots in zijn gebouw. Hij hoorde daar thuis. Het gebouw dat hij uit de grond heeft gestampt, ingericht en het een ziel had gegeven. Het gebouw waar hij zo vele uren heeft gesleten. Het gebouw waar hij zo vele menselijke problemen had aanhoord en probeerde op te lossen. Het gebouw waar hij ook veel gelachen heeft en zovele mensen vergastte op zijn eigen gebrouwde aperitief. Ik hoor het hem nog zeggen: 'ge moet dat een keer proeven. Dat heb je nog nooit gedronken.'

Beste vrienden, vandaag staan wij stil bij het afscheid van een belangrijk iemand binnen de gemeente Ichtegem.

Wij zijn de burgemeester echter een tegenprestatie verschuldigd. Hij verwacht van ons dat wij zijn werk zullen verder zetten. Van zijn familie dat zij het bedrijf verder zullen leiden zoals hij ervan de basis heeft gelegd. Van het gemeentebestuur dat zij verder bekommerd zullen zijn om de verdere uitbouw van de drie deelgemeenten.

Als wij allen hier verenigd vandaag deze garantie durven uitspreken dan weet ik dat onze ere-burgemeester vredig zal rusten.

(burgemeester Bonny Ichtegem)

HOMILIE: UITVAART PROSPER DUPON ICHTEGEM 19 FEBRUARI 2000

Jeannine en Georges, kinderen en kleinkinderen, geachte familie. In mijn persoonlijke naam, in naam van de parochiegeestelijkheid en gans de parochiegemeenschap bied ik u onze christelijke deelneming aan in de rouw die uw familie opnieuw treft bij het heengaan van uw vader, grootvader, overgrootvader en familielid.

Aan het afsterven en de uitvaart van een bejaard mens is weinig sensatie. Buitenstaanders hebben het gevoel: hij heeft zijn tijd gehad, hij heeft toch een lang en verdienstelijk leven achter de rug. Men stelt geen vragen naar Gods rechtvaardigheid en goedheid: men vindt dit overlijden vanzelfsprekend en normaal.

Maar voor nabestaanden is het onherroepelijk verlies van een geliefde toch steeds een aparte ervaring en een bron van stil gedragen leed. Vooral zo kort na het heengaan van moeder voelt men dit wegvallen van dit laatste stukje thuis als een pijnlijke leegte en gemis.

Het mag voor u een zachte troost zijn dat vader zich in diep geloof had voorbereid op dit afscheid en zich ten einde toe had vastgeklampt aan de belofte van de Heer dat er aan de overkant van het leven hem een nieuw en verheerlijkt bestaan te wachten stond waar hij samen met moeder over u allen zal blijven waken.

Elke dag had hij ervoor gebeden dat hij niet onverwacht maar liggend in een bed zich zou kunnen toevertrouwen in volle overgave aan de trouwe liefde van een barmhartige God.

In de stilte van de nacht is hij zachtjes heengegaan. Bij een laatste bezoekje had hij nog wuivend afscheid genomen...met bevende hand maakte hij een kruisend gebaar: God zegene en beware u. Dat was zijn laatste hartewens, voor zijn geliefden als een testament waarin hij het geloof dat hijzelf van thuis had ontvangen, wilde doorgeven.

De verzen van G. Gezelle vinden hier een toepassing

‘t Eerste dat mij moeder vragen leerde in lang vervlogen dagen... ‘Vader, geef mij een kruiske a.u.b., ‘K heb een kruiske dan gekregen. Maar dat kruiske, ’t is geschreven, diep mij in de kop gebleven, teken van mijn erfgebied.’

Dit ongekunsteld geloof was als de rode draad die door zijn leven liep. Het was zijn houvast in beslissende momenten. Toen hij als nieuwe burgervader zijn eed bij de gouverneur ging afleggen was zijn eerste bezoekje aan een kerk waar hij wijsheid en sterkte ging afsmecken om zijn leidende taak naar behoren te kunnen vervullen.

Eenvoud, bescheidenheid, zin voor rechtvaardigheid, dienende beschikbaarheid en pretentieloze zorg sierden zijn persoonlijkheid. Met blijde dankbaarheid, bewondering en verwondering kon hij genieten van het mooie in de natuur en het goede in de mensen. Deze deugden vormden de basis van zijn godsdienstigheid. Zij vormden ook de bouwstenen van zijn trouwe inzet voor zijn gezin, zijn bedrijf en zijn gemeente, waar hij zoveel van hield. Was zijn geloof niet het geheim van zijn rustige tevredenheid?

Samen met zijn vrouw heeft hij met vlijtige zorg een familiebedrijf uitgebouwd. Wat was hij fier dat zijn kinderen en kleinkinderen dit levenswerk tot groter ontwikkeling brachten! Voor hen bleef hij steeds de pretentieloze raadgever en stille bewonderaar.

Bewondering, verwondering waren ook het geheim van zijn liefde voor de sport. Tijdens zijn laatste levensjaren had hij met pijn in het hart afscheid genomen van zijn geliefde duivensport. Van kindsbeen af was hij geboeid geweest door dit wonder van de natuur waardoor mensen urenlang in spanning wachtten op de terugkomst na een verre vlucht. Duiven waren voor hem als boden van menselijke hoop en symbolen van vrede. Ook de beweeglijkheid van het menselijk lichaam had hem steeds geboeid. Als jeugdige speelde hij zelf voetbal. Tot in zijn hoge ouderdom kon hij genieten van de reportages over voetbal, wielrennen en boksen. Met belangstelling volgde hij de sportieve prestaties van zijn kinderen en kleinkinderen. Als burgervader zorgde hij voor een betere sportinfrastructuur opdat zijn burgers meer kansen zouden krijgen om te genieten van speelse beweeglijkheid en gezonde ontspanning.

Sinds moeders afsterven hield hij zich kranig en verborg voor zijn huisgenoten het stille verdriet dat hij diep in zijn hart koesterde. Toch liet hij zich dankbaar omringen door de liefdevolle zorg van zijn huisgenoten.

Voor ons die achterblijven houdt dit afsterven een les in. Het nodigt ons uit ons te bezinnen over de vergankelijkheid van het menselijk bestaan. Het wakkert ons aan te kiezen voor de diepe levenswaarden die aan het leven kleur en zin kunnen geven. Met zijn leven verwijst de afgestorvene naar de waarde van geloof en vertrouwen op God. Hier wordt duidelijk dat geloven verder gaat niet door geleerde theorieën, niet omdat wij meer weten dan medemensen die nauwelijks geloven, niet omdat wij het beter weten, of beter zijn dan anderen, maar omdat wij ons gedragen weten door een God die zijn zorgende nabijheid soms verborgen houdt. Laten wij ons gesterkt voelen door het zoekend maar blij geloof van deze man.

(Sportaproost E. H. Stragier)

Sportaproost E.H. Stragier

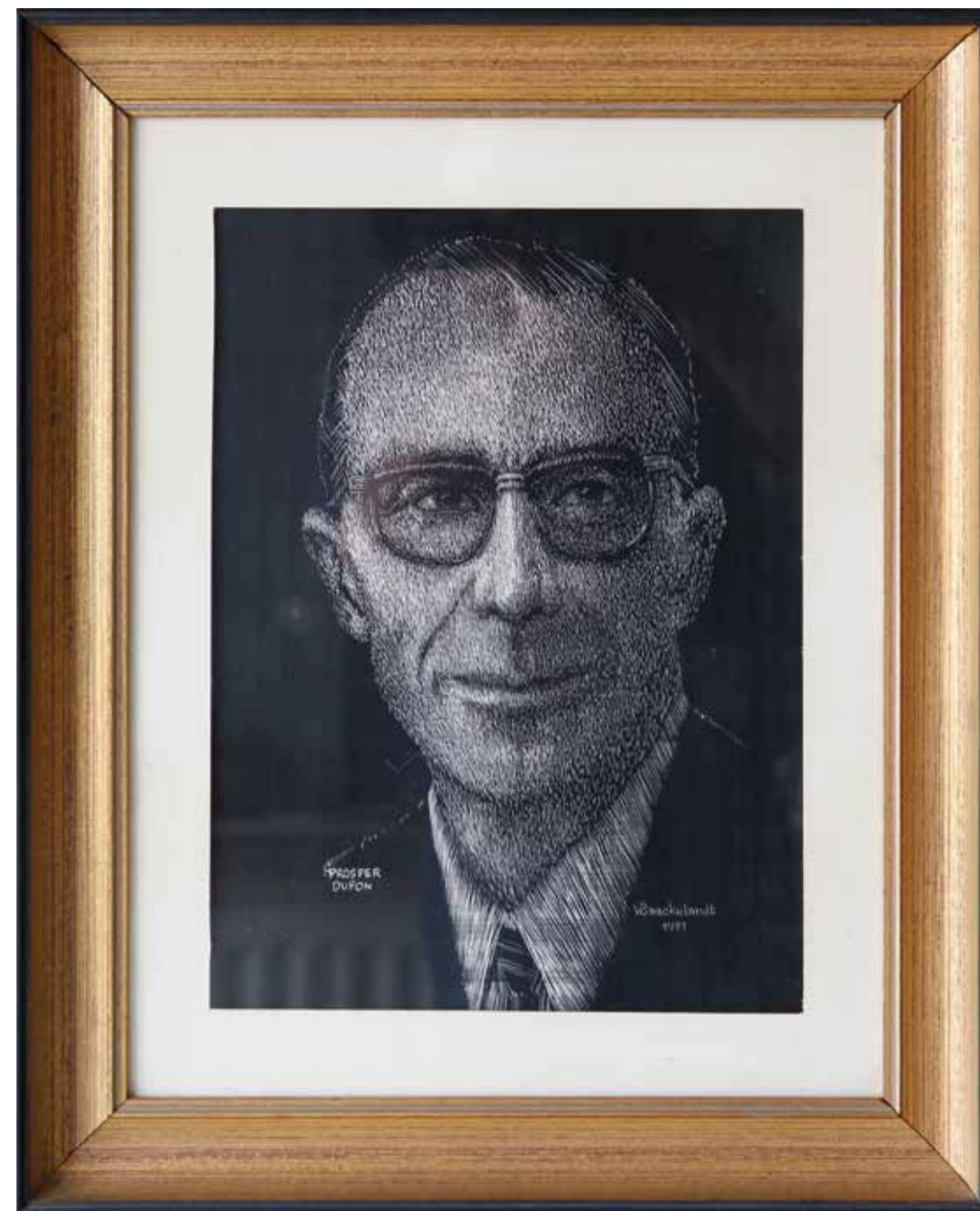

Burgemeester Karl Bonny: “Zorg voor onze gemeente”

“Ik leerde Prosper Dupon kennen via mijn vader Maurits Bonny, die op het gemeentehuis werkzaam was en waar ik hem soms kon observeren. Mijn eerste politieke contacten met de burgemeester dateren van 1982. Ik was toen pas afgestudeerd en had mij gevestigd als advocaat. Hij ging toen voor een tweede ambtstermijn als burgemeester van de fusiegemeente Ichtegem. Voor de fusie had hij de grote lijnen voor de Ichtegemse toekomst uitgezet. Onder zijn beleidsperiode realiseerde hij het sportcentrum, een nieuw gemeentehuis, een nieuwe ambachtelijke zone langs de Ringlaan en nieuwe BPA's voor de bouw van ongeveer 200 nieuwe woningen om slechts de bijzonderste zaken te belichten. Het toenmalig Ichtegem was klaar voor de toekomst.

Het was toen al duidelijk dat hij een strateeg was en een visie had, die hij ook kon realiseren via zijn vele contacten die hij door de jaren heen had gelegd. Ondanks de moeilijke en niet gewilde fusie tussen de gemeenten Ichtegem-Eernegem-Bekgem, profileerde hij zich ook als burgemeester van de 3 gemeenten, hoewel de financiële middelen in de periode van 1976 tot 1982 zeer beperkt waren. Door het coalitiespel belandde hij echter in 1982 in de oppositie, iets wat hij zeer moeilijk kon verwerken. Terzelfdertijd opende dat ook onmiddellijk de deur voor de nieuwe klaarstaande generatie en werd zo ook de basis gelegd voor een CVP die opnieuw haar plaats in de bestuursmeerderheid kon innemen. Na twee jaar nam hij dan ook ontslag als gemeenteraadslid.

Ik herinner mij toen goed zijn woorden: **‘Het is nu aan u en als wij opnieuw de kans krijgen, zorg voor onze gemeente zoals ik dat steeds heb gedaan, zorg voor alle inwoners zonder onderscheid en wees eerlijk.’** Als mens herinner ik mij hem dan ook als een innemende persoonlijkheid bij wie je steeds welkom was en steeds werd zijn geliefkoosd aperitief met eigen recept (whisky met Martini) opgediend. Burgemeester Dupon zal dan ook blijvend herinnerd worden als de laatste burgemeester van Ichtegem en de eerste fusieburgemeester.”

(Tekening Werner Baeckelandt)

Met dank aan iedereen die geholpen heeft
bij het tot stand komen van dit boek.

BURGEMEESTER DUPON

1913 - 2013